ΑΓΩΝΑΣ

"Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως" (Α΄ Τιμ. 6,12)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 173 ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΑΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2011

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ - ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΛΙΤΟΤΗΣ

του μακαριστού Φλωρίνης π. Αυγουστίνου Καντιώτου

«Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς• Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά• ἑνὸς δέ ἐστι χρεία»(Λουκ. 10,41-42)

28η Ὀκτωβρίου, ἀγαπητοί μου! Ἑορτὴ μεγάλη, διπλῆ, τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.Ἡ περικοπὴ τοῦ εὐαγγελίου, ποὺ ὥρισε ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία νὰ διαβάζεται στὴ σημερινὴ θεομητορικὴ ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Σκέπης, περιγράφει ἕνα ἀπὸ τὰ ἐπεισόδια τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τί λέει;

Κοντὰ στὰ Ἱεροσόλυμα εἶνε ἡ Βηθανία. Ἐκεῖ στὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ ζοῦσε μιὰ θεοφιλὴς οἰκογένεια, τὴν ὁποία ἀποτελοῦσαν τρία ἀδέρφια• ἡ Μαρία, ἡ Μάρθα καὶ ὁ περίφημος Λάζαρος, τὸν ὁποῖον, ὅταν ἀργότερα πέθανε, τὸν ἀνέστησε ὁ Χριστὸς ἐκ νεκρῶν. Στὸ σπίτι αὐτῆς τῆς οἰκογενείας, ποὺ τοῦ ἦταν ἀγαπητή, πῆγε ὁ Χριστός, γιὰ νὰ εὐλογήσῃ, νὰ διδάξῃ, νὰ ἐμψυχώσῃ.

Ὁ Χριστός, ὄχι μόνο τότε ἀλλὰ πάντα καὶ μέχρι σήμερα, εἶνε ὁ φίλος τῆς οἰκογενείας.Δὲν ὑπάρχει, ναὶ δὲν ὑπάρχει, ἄλλος καλύτερος φίλος ἀπὸ αὐτόν. Νοερῶς, ὡς πνεῦμα, —τὸ πιστεύω ἀκραδάντως, ἔχω πολλὰ παραδείγματα— βρίσκεται μέσα στὸ σπίτι. Σὲ ποιό σπίτι; Ἐκείνων ποὺ πιστεύουν. Πιστεύεις σ᾽ αὐτόν; προσεύχεσαι; κοινωνᾷς; ἐξομολογεῖσαι; εἶσαι οἰκογενειάρχης, πατέρας, ἔχεις παιδιά; ζῇς ὡς συνειδητὸς Χριστιανός;

συνέχεια στη σελ. 5

ΜΝΗΜΟΝΙΑ «ΕΛΛΗΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ» ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ «ΚΟΛΑΣΕΩΣ» ΙΘΑΓΕΝΩΝ

Γράφει ο Θεολόγος Στυλ. Λαγουρός

◙ Αν ο μακαρίτης αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ άφησε φρικτή υστεροφημία «διώκτη δεσποτάδων» (αδελφών του), ο νυν Αρχιεπίσκοπος χαρακτηρίζεται ως «ποιμήν» των λαθρομεταναστών μουσουλμάνων. Τόση ευαισθησία...

◙ Από το περιοδικό *«Ενορία»* πληροφορούμαστε ότι ο Αρχιεπίσκοπος και το Υπουργείο Εργασίας υπέγραψαν «Μνημόνιο» Συνεργασίας με την υφυπουργό Μεταναστεύσεως και Κοινωνικής Πολιτικής (Μαρκησία Νταλάρα) «προκειμένου να δημιουργηθούν δομές για

συνέχεια στη σελ. 4

ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΔΕΙΞΑΝ ΤΑ Μ.Μ.Ε.

Μαθήματα ήθους και χρέους προς την πατρίδα παρέδωσε η Λέσχη Εφέδρων Ενόπλων Δυνάμεων Θεσσαλονικής.
Ο επικεφαλής του ουλαμού της ΛΕΦΕΔ ανακοίνωσε ότι θα παρελάσουν (παρότι οι επίσημοι είχαν αποχωρήσει και η παρέλαση είχε ματαιωθεί) τιμώντας τις θυσίες και το αίμα των παπούδων στα Βουνά της Πίνδου και της Βορείου Ηπείρου.
Παρέλασαν Τραγουδώντας (γιατί η μπάντα είχε αποχωρήσει).
• Τιμή και δόξα, Αιγαίο, Θράκη Μακεδονία, εμείς θα πολεμήσουμε για την ελευθερία.
• Με το αίμα μου να γράψω Ελλάδα σ΄ αγαπώ.
• Πατρίς, θρησκεία, καθήκον και τιμή κ.α.
Ο κόσμος συγκινημένος ζητωκραύγαζε ΜΠΡΑΒΟ,ΜΠΡΑΒΟ, ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ.

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΟΥΚΙΔΗΣ

Ο ήρωας που αρνήθηκε να παραδώσει τη σημαία στους Γερμανούς

Όταν στις 27 Απριλίου του 1941 τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής μπήκαν στην Αθήνα, η πρώτη τους δουλειά ήταν να στείλουν ένα απόσπασμα υπό τον ταγματάρχη Peter Jacoby και τον λοχαγό Georg Ebsnits να ανέβει στον ιερό βράχο της Ακρόπολης για να κατεβάσει την ελληνική σημαία και στην θέση της να υψώσει τη γερμανική (σβάστικα).

Ο επικεφαλής του γερμανικού αποσπάσματος ζήτησε από τον εύζωνο που φρουρούσε την σημαία μας, να την κατεβάσει. Κι αυτός, ψυχρός, άτεγκτος και αποφασισμένος... απλά αρνήθηκε! Μια ξερή διαταγή του επικεφαλής τους, έκανε έναν στρατιώτη να κινηθεί, ενώ οι συνάδελφοί του κρατούσαν ακίνητο τον Εύζωνα, απειλούμενο με τα προτεταμένα πολυβόλα και περίστροφα. Ο Ναζί υπέστειλε κανονικά την ελληνική σημαία, την δίπλωσε προσεκτικά

συνέχεια στη σελ. 5

ΘΑ ΜΑΣ ΓΔΥΣΟΥΝ ΓΙΑ 125 ΔΙΣ

«Σε αντάλλαγμα για την βοήθεια (τοκογλυφικό δάνειο) **που σας δίνουμε – δήλωσε ο υπουργός Οικονομικών της Γερμανίας Σόιμπλε – η Ελλάδα θα λάβει σκληρά μέτρα και θα πρέπει να αποδεχθεί μια πολύ πιο στενή εποπτεία. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι θα παραδώσει προσωρινά ένα μέρος της κυριαρχίας της...».**

Όλα αυτά και άλλα που κατά καιρούς δήλωσαν Γερμανοί αξιωματούχοι δεν είναι τυχαία. Αφού μας κατασυκοφάντησαν κάνοντάς μας πρωτοσέλιδα σε όλο τον κόσμο, άρχισαν μετά την επίθεση εξαγοράς της κρατικής περιουσίας, χρησιμοποιώντας ένα αόριστο ποσό χρέους, που κανείς ακριβώς δεν γνωρίζει.

Εδώ τίθενται πολλά ερωτήματα:

Πρώτον: Ποιο είναι το ακριβές ποσόν που χρωστάμε; Αυτή η «λεπτομέρεια» είναι κεφαλαιώδους σημασίας.

Διαβάστε
όσα δεν γράφουν...

• ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ - ΜΠΙΖΝΕΣ - ΚΑΤΑΡ σελ 2
• Η ΣΧΕΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ σελ 7
• 28Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940 σελ 6
• ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ σελ. 7
• Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ σελ 3
• Ο ΒΟΛΟΣ ΒΡΟΝΤΟΦΩΝΑΞΕ... σελ. 2
Ο Λαμπαδάριος ΓΡΑΦΕΙ ΨΑΛΤΙΚΑ
ΟΛΑ ΣΤΟ ΦΩΣ - ΠΟΙΟΣ ΤΑ ΛΕΕΙ - ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΕΣΠΟΤΑΔΕΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ σελ 8

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΑΣ

Γνωρίζουμε στους φίλους, που μας συμπαραστέκονται οικονομικά και ηθικά στον αγώνα μας κατά της εκκλησιαστικής και κοινωνικής σήψης, ότι οι επί δεκαπενταετίαν διωγμοί μας εκ μέρους του επιχώριου δεσπότη Ιγνάτιου Λάππα συνεχίζονται με προσαγωγές δεκάδων πιστών στις αίθουσες των δικαστηρίων ζώντας με την ελπίδα ότι θα μας φιμώσει οδηγώντας μας στην οικονομική και ψυχολογική εξαθλίωση.

Επειδή πολλοί αναγνώστες μας γνωρίζουν το δράμα από προηγούμενα δημοσιεύματά μας, ζητούν να τους ενημερώσουμε με περισσότερες νομικής φύσης πληροφορίες. Τους γνωρίζουμε μέσω αυτής της ανακοίνωσης – καθίσταται αδύνατη η ατομική ενημέρωση – ότι η υπόθεση των 15 διωκόμενων χριστιανών βρίσκεται στον Άρειο Πάγο και οδεύει προς το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Στρασβούργο), η δε των υπόλοιπων 18 στο Εφετείο.

Η σκανδαλώδης και ανάρμοστη για αρχιερέα συμπεριφορά προκάλεσε το νομικό ενδιαφέρον δικηγορικού συλλόγου καθώς και του Προέδρου άλλου, γι' αυτό και μας ζητήθηκε η σχετική δικογραφία, γιατί, όπως τόνισαν, είναι αδιανόητο στη σημερινή μας εποχή να δικάζονται 33 άτομα και να τους ζητούν εξοντωτικά χρηματικά ποσά γιατί κάποιοι έβηξαν ή γύρισαν την πλάτη ή φώναξαν «ανάξιος» όταν περνούσε από μπροστά τους ο δεσπότης, με το αιτιολογικό «της προσβολής προσωπικότητας». Κατηγορία φαιδρή, αν λάβουμε υπόψη τους χαρακτηρισμούς βουλευτών στη Βουλή (γομάρι, τραμπούκε ...) που τελειώνουν με μια επιεική παρατήρηση του Προέδρου. Και το φοβερότερο, ενώ οι κατηγορίες ήταν ασήμαντες, προέβησαν στην προσθήκη άλλων, βαρύτερων, ψευδών και ανύπαρκτων κατηγοριών, αστήρικτων και αναπόδεικτων, τις οποίες υποστήριξε ψευδώς ο ένας και μοναδικός μάρτυρας (κληρικός), ο οποίος παραπέμφθηκε για ψευδορκία, άσχετα αν στην πορεία ... Τρεις Μητροπολίτες και ένας καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών μας ζήτησαν επίσης την αναφερθείσα δικογραφία καθώς και ένας πολιτικός παράγοντας για να φέρει το κόμμα του το θέμα στο Κοινοβούλιο. Επειδή ανάλογο ενδιαφέρον για περισσότερη πληροφόρηση έδειξαν πολλοί απλοί πολίτες, τους γνωρίζουμε, ότι ολόκληρη η δικογραφία, που ξεπερνάει τις 800 σελίδες, θα δημοσιευθεί στο άμεσο μέλλον σε ειδικό ένθετο μαζί με την εφημερίδα για να γνωρίσουν την αλήθεια όπως είναι καταγεγραμμένη στα επίσημα δικόγραφα, χωρίς καμμία δική μας παρέμβαση.

Ο ΒΟΛΟΣ ΒΡΟΝΤΟΦΩΝΑΞΕ:

«Ζηζιούλα είσαι αιρετικός!»

Την Ανώτατη τιμητική Διάκριση της ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, τον Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος, απένειμε ο Βόλου Ιγνάτιος στον Μητροπολίτη (χωρίς Μητρόπολη) Περγάμου Ιωάννη (Ζηζιούλα) του Οικουμενικού Πατριαρχείου την Κυριακή 30-10-11 για το «Ποιμαντικό, θεολογικό και ευρύτερο Ακαδημαϊκό και Πνευματικό του έργο!».

Προσφωνώντας τον ο άγιος Δημητριάδος, τον ανέβασε μέχρι τρίτου ουρανού, λέγοντας μεταξύ άλλων: «Στο πρόσωπο του Σεβ. Μητροπολίτου Περγάμου κ. Ιωάννη Ζηζιούλα, αναγνωρίζεται και τιμάται μια μεγάλη εκκλησιαστική, θεολογική και πνευματική φυσιογνωμία της Ορθοδοξίας του καιρού μας. Μια φυσιογνωμία που γνωρίζει να συνδυάζει αρμονικά την πιστότητα στην Παράδοση με το αίτημα της ανανέωσης· μια προσωπικότητα της οποίας το κύρος και η απήχηση ξεπερνούν κατά πολύ τα όρια της πατρίδας μας, της Ελλάδας, τα όρια του ελληνόφωνου χριστιανισμού, ακόμη και τα ομολογιακά όρια της Ορθοδοξίας... Επιτρέψτε μας να θεωρούμε ότι σε όλο το δεύτερο μισό του ταραγμένου 20ου αιώνα και μέχρι και σήμερα, ήσαστε ένας από τους μάρτυρες της εκκλησιαστικής συνείδησης της καθολικότητας της Ορθοδοξίας...».

Ασφαλώς μας ξάφνιασαν αυτά που ακούστηκαν και δημοσιεύτηκαν, καθότι μεγάλοι θεολόγοι τον θεωρούν «αρχιτέκτονα» της παναίρεσης του Οικουμενισμού.

«Βετεράνο του Οικουμενισμού» τον χαρακτηρίζει ο πανεπισ/κός καθηγητής Ιωάννης Κορναράκης και «κλασικό παράδειγμα ορθοδόξου, εκφυλισθέντος εκκλησιολογικώς, δια την συμμετοχή του εις την λεγομένην Οικουμενικήν Κίνησιν...».

Και δεν έχουν άδικο, όταν ανερυθρίαστα, και μάλιστα επαιρόμενος, υιοθετεί την «θεωρία των κλάδων», την «νεοπατερική» και «μεταπατερική θεολογία», την «βαπτισματική θεολογία», την ύπαρξη «αδελφών εκκλησιών», την «ευχαριστηριακή εκκλησιολογία», κ.ά..

Οι αιρετικές θέσεις του κ. Ζηζιούλα είναι τόσες, ώστε θα απαιτούνταν πολύς χρόνος, μελάνη και χαρτί για να καταγραφούν από τους ειδικούς. Εμείς θα περιοριστούμε στο να καταθέσουμε μερικές από τις αιρετικές αυτές θέσεις:

«Η Εκκλησία, περιλαμβάνει Χριστιανούς Ανατολής και Δύσης και είναι "αοράτως ηνωμένη" (με αιρετικούς). Πιστεύει ακόμη στην Θεολογία των "δύο πνευμόνων"». Αυτά αποτελούν εφεύρεση του Βατικανού, όπως γίνεται αντιληπτό από τα παρακάτω λόγια που απηύθυνε στον Πάπα Ιωάννη-Παύλο Β΄ το 1998. Είναι ανάγκη «επιταχύνσεως της διαδικασίας αποκαταστάσεως της πλήρους κοινωνίας ημών (Ορθοδόξων και Παπικών) ... ως ευστόχως εξέφρασε τούτο η Υμετέρα Αγιότης. Η Ανατολή και η Δύσις αποτελούν τους δύο πνεύμονες δια των οποίων αναπνέει η Εκκλησία. Η ενότης αυτών είναι ουσιώδης δια την υγιά ζωή της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας».

Σε άρθρο του με τίτλο: «Ο επίσκοπος ως προεστώς της Θείας Ευχαριστίας», γράφει πως, εφ' όσον «ο επίσκοπος είναι όχι τύπος, αλλ' εικών του Χριστού, δεν μπορούμε να παρακάμψουμε την εικόνα του και να πάμε απευθείας στο πρωτότυπο ... Με άλλα λόγια, δεν μπορούμε να προσευχόμαστε απ' ευθείας στον Χριστό, αλλά πρέπει να παρεμβάλλεται η εικόνα του Επισκόπου». Και συνεχίζει: «Εάν η επικοινωνία μας με τον Θεό παρακάμπτει τον άνθρωπο (επίσκοπο), τότε η επικοινωνία αυτή πραγματοποιείται μέσω της φαντασίας...».

Στην «Συμφωνία του Μπάλαμαντ» (τί έκανε τότε ο κ. Ζηζιούλας;) υιοθετήθηκε και αποδέχθηκαν οι Ορθόδοξες Εκκλησίας το κοινό βάπτισμα. Από τις δύο πλευρές (ρωμαιοκαθολικούς και Ορθοδόξους) αναγνωρίσθηκε ότι «αυτό που ο Χριστός ενεπιστεύθη στην Εκκλησία Του – ομολογία της αποστολικής πίστεως, συμμετοχή στα ίδια μυστήρια – ... δεν δύναται να θεωρείται ως ιδιοκτησία της μιας μόνον από τις Εκκλησίες μας. Στα πλαίσια αυτά είναι προφανές ότι κάθε είδους αναβαπτισμός αποκλείεται». Ακόμη οι εκκλησίες έχουν «την ίδια Παράδοση, την ίδια πίστη και το ίδιο βάπτισμα, έστω και αν υπάρχουν μεταξύ τους διαφορές» (!!!) «θεωρούμεν την αμοιβαίαν ταύτην αναγνώρισιν της εκκλησιαστικής οντότητας του βαπτίσματος, παρά τας διαιρέσεις ημών, πλήρως σύμφωνον προς την αέναον, διδασκαλίαν αμφοτέρων των Εκκλησιών» (Ιερόθεος Βλάχος, μητρ. Ναυπάκτου).

Ο καθηγητής κ. Φαράντος είπε ότι ο κ. Ζηζιούλας δεν θεολογεί πατερικά: «Το όργανον και το κριτήριον του θεολονείν δια τον κ. Ζηζιούλα είναι η λογική, ειδικώτερον δε η επιστημονική λογική. Ο κ. Ζηζιούλας αποφεύγει επιμελώς να εργάζεται με θεολογικάς εννοίας και κατηγορίας, όπως, θεία αποκάλυψις, Αγία Γραφή και η Ιερά Παράδοσις, αποφάσεις των Οικουμενικών Συνόδων, αυθεντία της Εκκλησίας, πίστις κλπ.».

Ο Περγάμου κ. Ζηζιούλας στο Μποζέ της Ιταλίας («Ο. Τ.» 16/7/99) διακήρυξε: «Η Εκκλησία έχει ανάγκη το παπικό πρωτείο!!!» (Ιωαν. Κορναράκης).

Μετά απ' όλα αυτά, είναι δυνατόν να βραβεύεται ένας αιρετικός ως «μεγάλη εκκλησιαστική, θεολογική και πνευματική φυσιογνωμία της Ορθοδοξίας, του καιρού μας» από έναν (υποτιθέμενο) ορθόδοξο ιεράρχη; Μήπως όλα αυτά φανερώνουν ότι φθάσαμε στα έσχατα;

Γι' αυτό και ο πιστός λαός συγκεντρώθηκε στα Μελισσιάτικα, στον αύλιο χώρο της Ακαδημίας Θεολογικών Σπουδών, με πανό και με συνθήματα βροντοφωνάζοντας:

«Δεν θέλουμε προδότη που τιμάτε, την Ορθοδοξία ξεπουλάτε».

«Τον Ζηζιούλα που τιμάτε, την Ορθοδοξία ξεπουλάτε».

«Έξω οι προδότες από την Εκκλησία».

«Ζηζιούλα παραβάτη των Ιερών Κανόνων».

Παράλληλα μοίραζαν φυλλάδια με τις αιρετικές θέσεις του κ. Ζηζιούλα καθώς και τις νεωτεριστικές θέσεις του Ιγνατίου Δημητριάδος και της αιρετικής Ακαδημίας Θεολογικών Σπουδών.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ – ΜΠΙΖΝΕΣ – ΚΑΤΑΡ

Ο Αρχιεπίσκοπος, όπως αποδείχθηκε πρόσφατα, είναι μεγάλος διπλωμάτης, δεδομένου ότι ενεργεί βάσει σχεδίου που μελλοντικά του αποφέρει υλικά κέρδη (χρήματα), τα οποία – όπως λέγει – θα συντελέσουν στην ανακούφιση των φτωχών.

Είναι γεγονός, ότι κάθε ενέργεια που γίνεται με θεμιτά μέσα και χωρίς να αποβαίνει σε βάρος των πνευματικών αρχών και των χριστιανικών «πιστεύω», είναι ευπρόσδεκτη και αξιέπαινη.

Ας δούμε όμως αν έτσι έχουν τα πράγματα.

Το Δεκέμβριο του 2010 ο Αρχιεπίσκοπος παραχώρησε τον μεγαλύτερο ναό των Βαλκανίων – του αγ. Παντελεήμονος Αχαρνών – για την πραγματοποίηση «συναυλίας συναδέλφωσης» χριστιανών και μουσουλμάνων – πρωτόγνωρη στα εκκλησιαστικά χρονικά. Κι ενώ η όλη προσπάθεια αφορούσε τη ... συναδέλφωση, αυτή μεταβλήθηκε σε επιχείρηση άσκησης και δυναμικής επίδειξης των αστυνομικών δυνάμεων σε βάρος των χριστιανών που τόλμησαν να διαμαρτυρηθούν για την προσβολή του ιερού χώρου, που με τις ευλογίες του Αρχιεπισκόπου, μετατράπηκε σε χώρο αρένας όπου τα κλόμπς αιματοκύλησαν τους χριστιανούς, απομακρύνοντάς τους βίαια από το σπίτι του πατέρα τους, το δικό τους σπίτι, για χάρη των αλλόθρησκων μουσουλμάνων, που το μίσος τους για κάθε τι χριστιανικό ξεπερνάει κι αυτή τη φαντασία.

Και γεννιέται το ερώτημα: Τί ήταν εκείνο που οδήγησε τον Αρχιεπίσκοπο στις προσβλητικές και αντιχριστιανικές αυτές ενέργειες σε βάρος του Χριστού, της εκκλησίας, της Ι. Παράδοσης, των Ιερών Κανόνων και των Χριστιανών; Ποιο το δέλεαρ υπήρξε σπουδαιότερο των παραπάνω; Γιατί, δεν μπορεί να εκθέτει τον εαυτό του στη χλεύη των ανθρώπων – ακόμη και των κοσμικών – αν το κίνητρό του δεν είναι ισχυρότερο.

Πρόσφατα δημοσιεύματα και ανακοινώσεις στα ΜΜΕ μας πληροφόρησαν ότι ο Αρχιεπίσκοπος επισκέφθηκε τη μουσουλμανική χώρα ΚΑΤΑΡ για να συζητήσει με τον Εμίρη Σεΐχη Χαμάντ μπιν Χαλίφη Αλ Θανί οικονομικά θέματα προς αξιοποίηση της εκκλησιαστικής περιουσίας.

Τώρα εξηγείται η όλη συμπεριφορά του Αρχιεπισκόπου προς τους μωαμεθανούς μετανάστες (εισβολείς) στη χώρα μας, τα χαϊδέματα, οι περιποιήσεις, τα καλοπιάσματα, «οι συναυλίες συναδέλφωσης», η παραχώρηση χριστιανικού ναού και η μετατροπή του σε «οίκον εμπορίου», γιατί περί αυτού πρόκειται. Μυρίστηκε, φαίνεται, ο Αρχιεπίσκοπος μπόλικο παρά, μαμωνά ικανό να διασκεδάσει τις όποιες αντιρρήσεις και δισταγμούς και το αποφάσισε να συνεργαστεί με το Ισλάμ, μια που θα ήταν για καλό σκοπό (;). «Ο σκοπός ... αγιάζει τα μέσα» - σκέφτηκε - και μια και δυο προσγειώθηκε στο Κατάρ. Τί χαρές, τί αγκαλιές, τί φιλιά...!

Και να φανταστείς, αναγνώστη μας, ότι το Κατάρ είναι μία από τις πέντε πιο φανατικές μουσουλμανικές χώρες στον κόσμο. Διώκει τους χριστιανούς αλλά και κάθε μη μουσουλμάνο. Η θρησκευτική ελευθερία σχεδόν ανύπαρκτη. Οι άνθρωποι των άλλων θρησκειών κατά την περίοδο του ραμαζανιού πρέπει να ακολουθούν τις μουσουλμανικές θρησκευτικές συνήθειες λατρείας και δημόσια να μην τρώνε και πίνουν ως τη δύση του ηλίου. Οι σχεδόν ανύπαρκτοι ναοί απαγορεύεται να φέρουν εξωτερικά διακριτικά στοιχεία (καμπάνες, σταυρούς) καθώς και οι ιερείς (ράσα κ.ά.). Διώκεται όποιος κάνει προσηλυτισμό αλλά κι εκείνος που θα αρνηθεί τον μωαμεθανισμό.

Αυτά ο Αρχιεπίσκοπος δεν τα γνώριζε; Δεν γνώριζε ακόμη ότι η μουσουλμανική θηριωδία πότισε τη γη μας με τα αίματα χιλιάδων μαρτύρων; Δεν γνώριζε ότι έπρεπε να είναι επιφυλακτικός κι αν ακόμα του υπόσχονται εξυπηρετήσεις και οικονομικές βοήθειες; Δεν γνώριζε ότι καμία σχέση δε μπορεί να υπάρξει μεταξύ του Σταυρού και του μισοφέγγαρου; Αγνοεί τη στάση του Αρχιεπισκόπου Κύπρου όταν πρόσφατα Άραβες βαθύπλουτοι ζήτησαν να αγοράσουν μεγάλο μέρος μετοχών των Κυπριακών τραπεζών «Κύπρου» και «Ελληνική» στις οποίες η εκκλησία της Κύπρου έχει μετοχές; Αγνοεί ότι αντιστάθηκε μέχρι τέλους, παρά την οικονομική δυσπραγία που πίεζε την εκκλησία; «Κανένας μουσουλμάνος δεν θα επεκτείνει τις δραστηριότητές του στην εκκλησία της Κύπρου, όσο εξαρτάται από εκείνη, την ώρα που έχουμε απέναντί μας την επιθετικότητα των νεοοθωμανών μουσουλμάνων. Καλύτερα να πεινάσουμε παρά να υποταγούμε σε αλλόθρησκους» βροντοφώναξε ο γενναίος πατριώτης και στρατιώτης του Χριστού.

Αυτή είναι η ορθή εθνική και εκκλησιαστική τοποθέτηση και στάση.

Όταν, αρχιεπισκοπική πηγή, ρωτήθηκε γιατί δεν απευθύνθηκαν σε δυτικά χριστιανικά κράτη απάντησε: «Μήπως οι Δυτικοί, που υποτίθεται είναι χριστιανοί, είναι καλύτεροι; Μήπως κι αυτοί δεν επιδιώκουν την περιθωριοποίηση της εκκλησίας; Μήπως και αυτοί δεν έχουν επιβάλλει την κυριαρχία τους στη χώρα μας;». Αυτή είναι η αλήθεια, αλλά ο Έλληνας σήμερα μπορεί να ζήσει στη Δύση ή με τη Δύση· είναι όμως αδύνατον να ζήσει με το Ισλάμ.

Οι επενδύσεις του Κατάρ και γενικά των ισλαμικών χωρών στο εξωτερικό έχουν μεν ωφελιμιστικό υπόβαθρο αλλά παράλληλα έχουν και επεκτατικό σχεδιασμό. Ως εκ τούτου οι επενδύσεις τους δεν γίνονται από φιλανθρωπικές ευαισθησίες και ιδιαίτερα, όταν αφορούν την εκκλησία. Σκοπός τους είναι η δημιουργία του «μουσουλμανικού τόξου» κι ας μη το ξεχνάει ο κ. Ιερώνυμος και ο κάθε αφελής.

Ολίσθημα η ενέργεια του Αρχιεπισκόπου προκειμένου να αποκτήσει χρήματα. Ας γνωρίζει ότι ο Χριστός δεν είπε στον πλούσιο νεανία «λάβε τα υπάρχοντά σου και ακολούθησέ με» αλλά «πούλησέ τα, μοίρασέ τα και ακολούθησέ με» γιατί ήθελε να έχουμε την εμπιστοσύνη μας στην πρόνοιά Του και όχι στους ανθρώπους – πολύ δε περισσότερο σε εχθρούς της εκκλησίας μας και της πατρίδας μας.

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ

στην εποχή του και στα έσχατα

συνέχεια απο το προήγουμενο τεύχος

+ π. Αθ. Μυτιληναίος

Τα Μοναστήρια αποτελούν προοίμιο της εξόδου του λαού του Θεού στην έρημο.

Το ξέρετε ότι ένα μικρό προοίμιο, και ταυτοχρόνως ένα μήνυμα μέσα στους αιώνες, του ότι η Εκκλησία θα καταφύγει στην έρημο είναι τα Μοναστήρια; Πολλοί λένε: *«Γιατί κάθεστε στα Μοναστήρια, εσείς οι μοναχοί;»*. Για να σας θυμίζουμε ότι η Εκκλησία θα ξαναγυρίσει στην έρημο. Άλλωστε από την έρημο ξεκίνησε η Εκκλησία. Έχετε αντίρρηση; Διαβάστε το 1ο κεφάλαιο από το Κατά Μάρκον ευαγγέλιο, να το δείτε αυτό· *«φωνή βοώντος εν τη ερήμω»*[1]. Ο Ιωάννης ο Πρόδρομος φωνάζει και λέει ότι έρχεται ο Μεσσίας. Και που έδειξε, παρακαλώ, τον Μεσσία; Στην έρημο. Πού είναι τα θεμέλια της Εκκλησίας; Στην έρημο. Στην έρημο λοιπόν θα καταλήξει.

Να το πάρουμε είδηση· το πνεύμα του Αντιχρίστου μπορεί να μας επιβληθεί, και να χαθούμε!

Βέβαια η Αγία Γραφή λέει ότι πολλοί Χριστιανοί θα χαθούν[2]. Το λέει και στο βιβλίο της Αποκαλύψεως, όταν ο Ιωάννης καλείται να μετρήσει τον ναό μόνο και το θυσιαστήριο, και όχι την αυλή του. Αυτό δείχνει ότι θα σωθεί μόνο το *λείμμα*[3], ένα μικρό μέρος των Χριστιανών. Συγκεκριμένα λέει ο άγγελος στον Ιωάννη *«Μη μετρήσεις τα υπόλοιπα· δόθηκαν να πατηθούν από τα έθνη για σαράντα δύο μήνες.»*[4]. Δηλαδή θα επικρατήσει ο Αντίχριστος στους Χριστιανούς τριάμισι χρόνια. Στους Χριστιανούς! Ναι· διότι, κατά τους Πατέρες, ο ναός, οι αυλές του και η πόλη Ιερουσαλήμ, η πόλη Σιών, πάντοτε συμβολίζουν την Εκκλησία. Τί μετριέται; Μόνο ο ναός, λέει, και το θυσιαστήριο, δηλαδή ένα μικρό μέρος.

Να το πάρουμε είδηση ότι μπορεί να χαθούμε και ότι το πνεύμα του Αντιχρίστου μπορεί να επιβληθεί και σ' εμάς! Να το πάρωμε είδηση!... Αυτό θα πει ότι ο Δράκων καθιστά *«ποταμοφόρητον»* την Εκκλησία· πάει να την πνίξει με το νερό.

Ο Αντίχριστος οργίζεται μ' αυτούς που κρύφτηκαν στην έρημο, και κάνει πόλεμο με τους λοιπούς Χριστιανούς στις πόλεις.

«Και ωργίσθη ο δράκων επί τη γυναικί, και απήλθε ποιήσαι πόλεμον μετά των λοιπών του σπέρματος αυτής, των τηρούντων τας εντολάς του Θεού και εχόντων την μαρτυρίαν Ιησού».[5]

Ο Αντίχριστος όμως δεν τα κατάφερε· κρύφτηκε η Εκκλησία.

Δηλαδή, θα σκεφθείτε, πόσοι μπορούν να κρυφτούν; Ας πούμε, στη Θεσσαλία πόσοι να είναι άραγε οι αληθινοί Χριστιανοί; Πενήντα; εκατό; πεντακόσιοι; χίλιοι;... Μπορούν όλοι αυτοί να πάρουν τα βουνά, να πάνε στις τρύπες της γης και στις σπηλιές και να κρυφτούν; Όχι. Οι υπόλοιποι; Οι υπόλοιποι μένουν στις πόλεις. Δηλαδή μόνο αυτοί είναι οι ευσεβείς, που έφυγαν στα βουνά; Όχι· έχει κι άλλους, στις πόλεις. Τότε τί γίνεται μ' αυτούς; *«Έρχεται ο Διάβολος,* λέει, *και κάνει πόλεμο με τους λοιπούς.»* Αλλοίμονό τους όμως· έχουν ν' αντιμετωπίσουν πραγματικά την τυραννία του Αντιχρίστου!

Όπως ο Θεός έτρεφε τον Προφήτη Του για τριάμισι χρόνια, έτσι θα τρέφει και τον λαό Του στην έρημο για ίσο χρονικό διάστημα.

Αλλά εκεί στην έρημο ο προφήτης Ηλίας τί έτρωγε;

«Και οι κόρακες έφερον αυτώ άρτους το πρωί και κρέα το δείλης, και εκ του χειμάρρου έπινεν ύδωρ.»[6] *Κοράκια του έφερναν ψωμί το πρωί, και το βράδυ του έφερναν κρέας, κι έπινε νερό από τον χείμαρρο.*

Γιατί κοράκια; Ξέρετε ότι τα κοράκια είναι σαρκοβόρα. Το λέει και η Αγία Γραφή αυτό[7], αλλά το ξέρουμε κι από τη φύση τους. Τα κοράκια τρώνε κρέατα, και μάλιστα σάπια κρέατα· πτώματα τρώνε τα κοράκια. Βάζει λοιπόν κοράκια, στέλνει κοράκια, για να δείξει -τί;- ότι πρόκειται για θαύμα, που με τον τρόπο αυτό τονίζεται. Τα κοράκια, που μπορούν να φάνε το κρέας, και μάλιστα σε μία εποχή πείνας, δεν το τρώνε, αλλά το φέρνουν στον Προφήτη. Για να τονισθεί το θαύμα της προστασίας του Προφήτου από τον Θεό. Παρόμοια θα τρέφεται και η Εκκλησία στην έρημο.

Λέει πάλι το βιβλίο της Αποκαλύψεως: *«όπως τρέφηται εκεί καιρόν και καιρούς και ήμισυ καιρού από προσώπου του όψεως»*[8], *για να τρέφεται εκεί η Εκκλησία,* λέει, *«καιρόν»* -είναι το έτος- *«και καιρούς»* -είναι τα δύο χρόνια· δύο συν ένα, τρία- *«και ήμισυ καιρού»* -είναι ο μισός χρόνος- δηλαδή *τριάμισι χρόνια, «από προσώπου του όφεως»,* δηλαδή *για όσο καιρό ο Διάβολος και ο Αντίχριστος θα επικρατούν σ' αυτόν τον κόσμο.*

Τα ιστορικά προηγούμενα διαθρέψεως του λαού του Θεού αποτελούν εγγύηση για τη διατροφή του στα έσχατα.

Ώστε λοιπόν θα τρέφει ο Θεός. Πώς όμως θα τρέφει ο Θεός εκεί;

Ξέρουμε ότι ο παλαιός Ισραήλ τρεφόταν στην έρημο κατά θαυμαστό τρόπο σαράντα ολόκληρα χρόνια.[9] Ξέρουμε ακόμη ότι και οι Χριστιανοί στην έρημο, που κατέφευγαν από τους διωγμούς, τρέφονταν κατά τρόπο που οικονομούσε ο Θεός. Πώς όμως θα τρέφονται στα έσχατα οι Χριστιανοί που θα φεύγουν στην έρημο;

Αυτό το ξέρει ο Θεός, και θα το φανερώσει τότε. Δεν είπε ποτέ, φερ' ειπείν, στους Εβραίους στην Αίγυπτο *«Όταν θα σας βγάλω στην έρημο, εγώ θα σας τρέφω με το μάννα.»*· δεν είπε κάτι τέτοιο ο Θεός· αλλ' όταν ο λαός βρέθηκε στην έρημο και είπαν *«Τί θα φάμε;»*, τότε ο Θεός έριξε το μάννα.[10] Όταν λοιπόν και οι Χριστιανοί θα βρεθούν στις ερημιές και θα πουν *«Τί θα φάμε;»*, τότε ο Θεός ξέρει τί θα δώσει· τώρα δεν το ξέρουμε αυτό.

Όπως έλεγξε τον Αχαάβ, έτσι θα ελέγξει και τον Αντίχριστο.

Αγαπητοί μου, ο προφήτης Ηλίας, όπως σας είπα και προηγουμένως, θα δείξει τον Αντίχριστο αλλά και θα τον ελέγξει φοβερά, όπως έλεγξε και τον Αχαάβ.

Ξέρετε τί είπε στον Αχαάβ; Του είπε: *«Το αίμα σου θα το γλύψουν τα σκυλιά και τα γουρούνια!»*. Έτσι έγινε, αγαπητοί μου. Πληγώθηκε σ' έναν πόλεμο ο Αχαάβ, και τον πήγαν πληγωμένο σε μία πηγή· εκεί, λέει, που οι πόρνες λούζονται. Εκεί λοιπόν τον έπλυναν, του έπλυναν τις πληγές. Αλλά τόσο πολύ έτρεχε το αίμα, ακατάσχετο, που τελικά πέθανε εκεί. Και πήγαν μετά τα σκυλιά και τα γουρούνια και έγλυφαν εκεί το αίμα του Αχαάβ![11]

«Εσένα, λέει στην Ιεζάβελ, *εσένα... εσένα... θα σε ποδοπατήσουν τα άλογα και θα σε λιανίσουν, και θα σε φάνε τα σκυλιά!...»* Έτσι κι έγινε, αγαπητοί μου. Την πέταξαν από το παράθυρο του παλατιού κάτω στην αυλή. Πραγματικά, εκείνοι που ξεκλήρισαν την οικογένεια του Αχαάβ - άλλαξε η κυβέρνηση να μην πολυλογώ - την πέταξαν από το παράθυρο, τα άλογα την ποδοπάτησαν, και σε λίγο πήγαν τα σκυλιά και την έφαγαν! Και λένε για μια στιγμή εκείνοι που μπήκαν μες στο παλάτι: *«Για να πάμε να δούμε· τί έγινε αυτή;»*. Και πάνε κάτω και βλέπουνε μόνο γδαρμένα κόκκαλα... Την είχαν φάει τα σκυλιά![12]

Ελέγχει λοιπόν φοβερά ο Προφήτης. Έτσι θα ελέγξει και τον Αντίχριστο.

Αν για τους απίστους θα είναι φοβερός, τότε για τους δικαίους θα είναι μια αληθινή ευλογία.

Αλλά και για τους απίστους θα είναι φοβερός ο Προφήτης.

Μας λέει το βιβλίο της Αποκαλύψεως ότι όταν ο Αντίχριστος θα τον συλλάβει μαζί με τον άλλο Προφήτη, τον Ενώχ, και θα τους κρεμάσει, θα τους φονεύσει, τότε τόσο θα χαρούν οι άνθρωποι –ακούστε· θα χαρούν!- ώστε θα ανταλλάξουν δώρα μεταξύ τους, γιατί επιτέλους απαλλάχτηκαν από έναν κήρυκα που τους βασάνιζε με τα λόγια του...[13] Οι αμαρτωλοί λοιπόν άνθρωποι θα χαρούν. Αλλά θα σταθή όμως φοβερός, γιατί σε τρεισήμισι μέρες θα δουν τον προφήτη Ηλία να ανασταίνεται από τους νεκρούς και να ανεβαίνει στον ουρανό, και τότε θα τους πιάσει φόβος και τρόμος![14]

Αλλά εάν για τους απίστους ο Ηλίας θα είναι φοβερός, για τους δικαίους θα είναι μια αληθινή ευλογία. Γι' αυτό και ο ύμνος των Πατέρων στο βιβλίο της Σοφίας Σειράχ, στο 48ο κεφάλαιο, στην Παλαιά Διαθήκη, που αναφέρεται στον προφήτη Ηλία, τελειώνει ως έξης: *«μακάριοι οι ιδόντες σε και οι εν αγαπήσει κεκοσμημένοι, και γαρ ημείς ζωή ζησόμεθα»*[15], *ευτυχισμένοι αυτοί που θα σε δουν, ή που σε βλέπουν, αυτοί που ζουν στολισμένοι με αρετές· κι εμείς θα ζήσουμε και θα σε δούμε.* Ο Σειράχ ζει περίπου εξακόσια χρόνια μετά τον Προφήτη. Λέει *«θα σε δούμε»!*

Τη χαρά και την ελπίδα που σκορπούσε ο προφήτης Ηλίας στους δικαίους της εποχής του θα σκορπίσει και στους δικαίους των εσχάτων αλλά και σ' όλους που θα αναστηθούν.

Αγαπητοί μου, τον προφήτη Ηλία τον είδαν με χαρά και ελπίδα πρώτα-πρώτα εκείνοι οι εφτά χιλιάδες άνδρες στην εποχή του, όταν ήταν κρυμμένοι και δεν φανέρωναν την πίστη τους στον αληθινό Θεό· τότε που ο Προφήτης με παράπονο έφτασε να πει στον Θεό: *«Κύριε, μόνος εγώ έμεινα να Σε λατρεύω. Όλοι οι άλλοι προσκύνησαν τα είδωλα!». «Όχι, Ηλία· εφτά χιλιάδες άνδρες δεν προσκύνησαν τον Βάαλ.»*[16] Αυτοί οι εφτά χιλιάδες άνδρες, άμα έβλεπαν τον Προφήτη να ελέγχει τον Αχαάβ, χαίρονταν. Χαίρονταν· ήταν η ελπίδα τους ο Προφήτης!

Αλλά θα τον δουν με χαρά και ελπίδα και οι δίκαιοι των εσχάτων. Όταν θα κηρύσσει στα Ιεροσόλυμα, όλοι οι ευσεβείς, οι δίκαιοι, θα πουν: *«Ήλθε ο Ηλίας. Ήλθε ο Ηλίας! Ελέγχει τον Αντίχριστο. Ήλθε ο Ηλίας!... Τα βάσανά μας τελειώνουν! Έρχεται ο Χριστός!...»*. Θα είναι λοιπόν και η ελπίδα των δικαίων των εσχάτων.

Θα τον δουν ακόμη και όλοι οι δίκαιοι που κατά τη δευτέρα Παρουσία θα αναστηθούν· *«και γαρ ημείς ζωή ζησόμεθα», γιατί κι εμείς θα ζήσουμε,* όπως έγραφε ο συγγραφέας της Σοφίας Σειράχ το 200 π.Χ.· όπως τον είδαν και οι τρεις Μαθητές στο Θαβώρ, ο Πέτρος, Ιάκωβος και ο Ιωάννης.[17]

Αγαπητοί μου, αυτή είναι με λίγα λόγια η θαυμαστή προσωπικότητα του αγίου προφήτου Ηλιού. Κι εμείς, τελειώνοντας, τί άλλο θα μπορούσαμε να πούμε; *Ω άγιε του Θεού Προφήτα, ένδοξε Ηλία, πρέσβευε υπέρ ημών!...*

Ομιλία του +π. Αθανασίου Μυτιληναίου στις 20-7-1986

Τέλος

Σημειώσεις

[1] Μαρκ. 1, 3. Πρβλ. Ματθ. 3, 3. Λουκ. 3, 4. Ιωάν. 1, 23.
[2] Βλ. Ματθ. 24, 24. Μάρκ. 13, 22 κ.α.
[3] Βλ. Ησ. 10, 22. Ρωμ. 9, 27. 11, 5.
[4] Αποκ. 11, 1-2.
[5] Αποκ. 12, 17.
[6] Γ΄ Βασ. 17, 6.
[7] Βλ. Γέν. 8, 6-7 κ.α.
[8] Αποκ. 12, 14.
[9] Βλ. Έξοδ. 16, 35.
[10] Βλ. Έξοδ 16, 2-14.
[11] Βλ. Γ΄ Βασ. 20, 19. 22, 30-38.
[12] Βλ. Γ΄ Βασ. 20, 23. Δ΄ Βασ. 9, 1-37.
[13] Βλ. Αποκ. 11, 10.
[14] Βλ. Αποκ. 11, 11-13.
[15] Σ. Σειρ. 48, 11.
[16] Γ΄ Βασ. 19, 14-18. Πρβλ. Ρωμ. 11, 3-4.
[17] Βλ. Ματθ. 17, 1-6. Μάρκ. 8, 2-9.

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 173
ΚΩΔ. ΥΠ. 1603
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2011
Ιδιοκτήτης - Εκδότης
- Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Τασιόπουλος

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών ,
Τ.Κ. 41221 Λάρισα
Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13
Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

ΘΑ ΜΑΣ ΓΔΥΣΟΥΝ ΓΙΑ 125 ΔΙΣ

συνέχεια από τη 1η σελ.

Διότι άλλο πράγμα είναι η χώρα να χρωστάει 30, 40, 50, 80 δις και εντελώς διαφορετικό να χρωστάμε 360 δις, όπως μας λένε σήμερα. Αρκετοί οικονομολόγοι υποστηρίζουν ότι το πραγματικό και ουσιαστικό χρέος δεν είναι πάνω από 60-80 δις ευρώ. Μα, θα πείτε, τόση απόκλιση από τα 360 δις ευρώ; Βεβαίως, απαντούν, διότι όλα αυτά τα χρόνια η χώρα πληρώνει πανωτόκια στα πανωτόκια. Εγκληματικές ευθύνες, για τις οποίες σχετικά δημοσιεύσαμε στο φύλλο του "ΑΓΩΝΑ" Νο 171 σελ. 10... Ο αντιπρόεδρος και υπουργός Οικονομικών της Κυβέρνησης Ευ. Βενιζέλος, μιλώντας στο ΜΕGA στην εκπομπή «ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ – ΑΝΑΤΡΟΠΗ» δήλωσε ότι για τους φετεινούς τόκους θα πληρώσουμε 18 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι των 12 δις ευρώ της περασμένης χρονιάς. Αν το κράτος πληρώνει κάθε χρόνο 10 δις ευρώ για τόκους – κατά μέσο όρο – τότε τα τελευταία 25 χρόνια, πληρώσαμε ήδη 250 δις ευρώ και συνεπώς, τα δάνεια που πήραμε, καταλαβαίνετε σε πιο ύψος αντιστοιχούν.

Δεύτερον: Πού χρωστάμε τα χρήματα αυτά; Στο γερμανικό κράτος ή στις γερμανικές τράπεζες; Ποιες είναι αυτές; Ποια είναι τα δανεισθέντα ποσά από την καθεμιά και πώς έφθασαν σε αστρονομικά ύψη;

Στη Γαλλία, επίσης, πόσα χρωστάμε στο κράτος και πόσα στις τράπεζες; Ιδιαίτερα σ' αυτήν που αγόρασε τη δική μας Εμπορική, καθώς και άλλες; Πώς δημιουργήθηκε η «μαύρη τρύπα» των 90 δις στη γαλλοβελγική τράπεζα DEXIA;

Τρίτον: Γιατί ενώ μας δανείζουν με ληστρικά επιτόκια, μας υποχρεώνουν να αγοράζουμε απ' αυτούς (ΗΠΑ, Γερμανία, Γαλλία) τεράστιες ποσότητες οπλικών συστημάτων και μάλιστα υπερτιμημένες; Πώς υποκύπτουμε σε τέτοιους απάνθρωπους εκβιασμούς; Μήπως το «λάδωμα» διευκολύνει στην απάλειψη των δισταγμών;

Το Διεθνές Ινστιτούτο Έρευνας και Ειρήνης (SIPRI) της Στοκχόλμης, σε συνέντευξη τύπου που παραχώρησε την 12/4/11 στις Βρυξέλλες, τόνιζε: «Οι εξοπλισμοί – της Ελλάδος – την τελευταία 30ετία υπερβαίνουν το 1/3 του δημοσίου χρέους...», «Το 2010, χώρες, όπως η Γαλλία και η Γερμανία, επέβαλαν στην Ελλάδα, εξοπλιστικές προμήθειες δισεκατομμυρίων πριν δώσουν το πράσινο φως για το Μηχανισμό Στήριξης...», «Η Ελλάδα είναι μεταξύ των 5 μεγαλύτερων πελατών όπλων παγκοσμίως».

Τέταρτον: Ο οικονομικός αναλυτής Ν. Τάντλερ γράφει, ότι οι τρεις τραπεζικοί κολοσσοί των ΗΠΑ «Γκόλντμαν Σαυς», «Μέριλ Λιντς» και «Μόργκαν Στάνλεϋ» χρηματοδότησαν τα τελευταία χρόνια τις ηγεσίες των δύο κυβερνητικών κομμάτων των ΗΠΑ με δις δολάρια και με πολλά εκατομμύρια τους ευρισκόμενους σε χαμηλότερα επίπεδα.

Η Ελλάδα είχε με τους τρεις αυτούς κολοσσούς δανειακά δούναι λαβείν. Ύστερα από τα παραπάνω εύλογα γεννιέται το ερώτημα: Είναι δυνατόν να μην βοήθησαν πολιτικά κόμματα στη χώρα μας; Και ένας λόγος που έρχεται στις 5 Δεκεμβρίου ο αντιπρόεδρος του Ομπάμα Τζο Μπάϊντεν είναι, να μας πιέσει να πληρωθούν κανονικά τα δις στους κολοσσούς αυτούς.

(Ρίξτε μια ματιά στους πίνακες και θα καταλάβετε το μέγεθος της υποκρισίας της πολιτικής ηγεσίας)

ΧΩΡΑ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΧΡΕΟΣ (σε δισ. δολ.)
ΗΠΑ	13,984
ΒΡΕΤΑΝΙΑ	8,980
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	4,712
ΓΑΛΛΙΑ	4,698
ΙΑΠΩΝΙΑ	2,246
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	2,231
ΙΤΑΛΙΑ	2,223
ΙΣΠΑΝΙΑ	2,165
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	2,131
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ	1,891
ΒΕΛΓΙΟ	1,241
ΕΛΒΕΤΙΑ	1,189
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ	1,017
ΚΑΝΑΔΑΣ	1,009
ΣΟΥΗΔΙΑ	853
ΑΥΣΤΡΙΑ	754
ΧΟΝΓΚ ΚΟΝΓΚ	689
ΔΑΝΙΑ	559
ΕΛΛΑΔΑ	532

Πηγή: Παγκόσμια Τράπεζα (στοιχεία β' τριμήνου 2010)

ΧΩΡΑ	ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΧΡΕΟΣ (σε χιλ. δολ.)
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	424,3
ΒΡΕΤΑΝΙΑ	189,8
ΕΛΒΕΤΙΑ	176,1
ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ	138,6
ΝΟΡΒΗΓΙΑ	98,5
ΑΥΣΤΡΙΑ	90,3
ΔΑΝΙΑ	89,8
ΓΑΛΛΙΑ	68,2
ΣΟΥΗΔΙΑ	65,1
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	54,6
ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ	51,1
ΙΣΠΑΝΙΑ	45,2
ΗΠΑ	42,3
ΙΤΑΛΙΑ	39,4
ΕΛΛΑΔΑ	33,3

Πηγή: «WorldLingo - κατάλογος χωρών από το εξωτερικό χρέος». Στοιχεία 2007

ΧΩΡΑ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΧΡΕΟΣ ΠΡΟΣ ΑΕΠ
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	(9ος '09)	1.004%
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	(12ος '09)	470%
ΒΡΕΤΑΝΙΑ	(6ος '09)	416%
ΕΛΒΕΤΙΑ	(6ος '09)	271%
ΒΕΛΓΙΟ	(12ος '08)	267%
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	(6ος '09)	223%
ΙΑΠΩΝΙΑ	(6ος '09)	205%
ΓΑΛΛΙΑ	(6ος '09)	188%
ΕΛΛΑΔΑ	(6ος '09)	167%
ΙΣΠΑΝΙΑ	(6ος '09)	165%
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	(6ος '09)	155%

Πηγή: CIA Factdook, Β. Βιλιάρδος.

Είναι η Ελλάδα η πιο υπερχρεωμένη χώρα στην Ευρώπη και στον κόσμο, όπως προσπαθούν δύο χρόνια τώρα να μας πείσουν; Φυσικά όχι.

Η πλευρά του χρέους παραμένει σκοτεινή. Ήδη στην Ελλάδα πηγαινοέρχονται στελέχη της πολυεθνικής Eureca με έδρα την Γερμανία, οι δε σύμβουλοι της Poland Berger παραδέχθηκαν ότι ομάδα τους έχει επισκεφθεί νησιά (Κρήτη, Ρόδο, Κω, Σποράδες, Χαλκιδική κ.ά.) και έχουν «φωτογραφήσει» περιοχές ολόκληρες που τους έχουν υποδειχθεί από την Κυβέρνηση και περιλαμβάνονται στη λίστα. Έχουν δε επισκεφθεί και πολλές άλλες περιοχές εκτός λίστας και ζήτησαν από την Κυβέρνηση να συμπεριληφθούν και αυτές στις υπόψη περιοχές που θα δοθούν έναντι του χρέους, όπως η Παραλιακή, από τον Πειραιά μέχρι Δραπετσώνα, η Σαλαμίνα κ.λ.π.

Η εταιρία Roland Berger σε συνεργασία με στελέχη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ελληνικής Κυβέρνησης έχουν καταρτίσει άτυπα και ανεπίσημα λίστα με τα "Ελληνικά φιλέτα" και μάλιστα προκλητικά κυκλοφορεί κατά τρόπο πρωτοφανή για δημοκρατική χώρα. Την αξία τους, μαζί με αυτά και ΔΕΚΟ, την έχουν υπολογίσει στα 125 δις ευρώ. Προτείνουν να διατεθούν τα 60 δις για την αποπληρωμή χρέους της Ελλάδος προς τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωζώνης και το υπόλοιπο να το αναλάβει ο προσωρινός μηχανισμός στήριξης EFSE.

Η φούσκα του χρέους ήταν απαραίτητη για να αρχίσει το ξεπούλημα. Ο επικεφαλής της ομάδος που μετέχει των «μυστικών διαπραγματεύσεων» κ. Μάρκους Κράλ προσδιορίζει την αξία των «φιλέτων» συνολικά στο τριπλάσιο των 125 δις ευρώ, ενώ η πραγματική αξία τους ανέρχεται στο δεκαπλάσιο, σύμφωνα με την εκτίμηση ανεξάρτητων οίκων. Το υπό έκδοση περιοδικό «ΕΠΙΚΑΙΡΑ» της 3-11-11 δημοσιεύει απόρρητη έκθεση του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης στην οποία ανεβάζει την αξία τους πάνω από το 1 τρις ευρώ.

Όπως γίνεται κατανοητό οι «φιλάνθρωποι φίλοι μας» Γερμανογάλλοι θα μας γδύσουν κυριολεκτικά για 125 δις, υπενθυμίζοντάς μας το «αν έχεις τέτοιους φίλους τί τους θέλεις τους εχθρούς».

Πηγή: "Παρασκήνιο"

ΜΝΗΜΟΝΙΑ «ΕΛΛΗΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ» ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ «ΚΟΛΑΣΕΩΣ» ΙΘΑΓΕΝΩΝ

συνέχεια από τη 1η σελ.

την ανακούφιση ευπαθών κοινωνικών ομάδων και τη στέγαση μεταναστών».

◙ *Ο Αρχιεπίσκοπος μετά την υπογραφή... του Μνημονίου (είναι της μόδας η υποτέλεια), δήλωσε: «Δεν έχουμε την ψευδαίσθηση ότι θα κάνουμε τη ζωή μας παράδεισο, όμως έχουμε τη βεβαιότητα ότι μπορούμε να εμποδίσουμε τη ζωή μας να είναι* κόλαση».

◙ Μακαριώτατε, πίσω από την καλή αυτή αποστροφή, υπάρχει η **κόλαση** που βιώνει ήδη το ορθόδοξο ποίμνιο των Ελλήνων κατοίκων της χώρας, χωρίς να φταίει. **Κόλαση** απ' τα μνημόνια της χρεωκοπίας των φίλων σας πολιτικών.

Ε - Ε - Έ - ρχο - νται γιατί μύρισαν ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ

Κόλαση από τους «ευπαθείς» μουσουλμάνους λαθρομετανάστες που εποικίζουν και καταλαμβάνουν ολόκληρες γειτονιές, εκτοπίζοντας και τρομοκρατώντας τους εναπομείναντες κατοίκους. **Κόλαση** που ζουν οι άνεργοι και οι μικροσυνταξιούχοι. **Κόλαση** που ζούμε όλοι εμείς γιατί αγαπάμε την Εκκλησία μας και όμως είμαστε αναγκασμένοι να ανεχόμαστε «επισκόπους» σκανδαλοποιούς και καταγέλαστους, «επισκόπους» αποκλίνοντες από το ορθόδοξο ήθος και φρόνημα. **Κόλαση** γιατί προχθές από την εφ. «Ελεύθερος Κόσμος» μάθαμε ότι σε νηπιαγωγείο στα Σεπόλια, «έβαλαν ελληνόπουλα να προσκυνήσουν τον... Αλλάχ στην ισλαμική γιορτή Μπαϊράμι των Τούρκων» (!) Τίποτα πια δεν μας συγκινεί απ' αυτή την **κόλαση;**

◙ Γι' αυτούς τους τρομοκρατημένους και αγανακτισμένους Αθηναίους και όχι μόνον, πότε θα **εμποδίσετε** αν όχι να γίνει η ζωή τους **παράδεισος,** τουλάχιστον να μετριαστεί η... **κόλαση;**

◙ Αυτός ο ολέθριος αφελληνισμός οδηγεί την χώρα, **με την συνενοχή της Εκκλησίας μας,** κατευθείαν στην «φωλιά του φιδιού». Επωάζετε στον κόρφο μας φίδια, χωρίς να έχετε σταθμίσει το βαρύ τίμημα που πληρώνει η πατρίδα και η Ορθοδοξία μας.

◙ Γνωρίζετε π.χ. ότι αυξάνονται ανησυχητικά οι γάμοι ελληνίδων με μουσουλμάνους; Γνωρίζετε ότι, όσο τους περιποιούνται και τους περιθάλπουν οι ξενόδουλοι πολιτικοί, τόσο ενθαρρύνεται η εθνοκάθαρση; Και μεσοπρόθεσμα μαζί με το δημογραφικό, το ποίμνιό σας θα είναι συρρικνωμένη ανάμνηση; Ποίαν ποιμαντική πρόνοια έχετε λάβει για όλα αυτά και τόσα άλλα...;

◙ *«Κι εσείς Σεβασμιώτατοι αδελφοί μου, εκεί στην Αθήνα, στην Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας μ' ακούτε; Τα μάθατε τα μαντάτα; Τί θα κάνουμε λοιπόν; Με το ρεφραίν των «διακριτών ρόλων» θα τους αφήσουμε να τα ξεθεμελιώσουν όλα; «Και ουκ ήν φωνή ουδέ ακρόασις»* (Ο Καλαβρύτων και Αιγιαλείας Αμβρόσιος, «Διακονία και μαρτυρία», Μάρτιος 2011).

◙ Μα, Σεβασμιώτατε, οι εφησυχάζοντες αυτοί άνθρωποι της Ιεράς Συνόδου δεν έχουν ούτε αυτιά ούτε μάτια. Ασχολία τους έχουν την οργάνωση «ονοματηρίων» και πανηγύρεων, από τον περιφερόμενο Ιερό θίασο, ανά τας μητροπόλεις της χώρας. Δεν μάθατε για τα καραγκιοζιλίκια στην Τήνο, Σύρο όπου δεκατρείς του ιερού θιάσου «γιόρτασαν» (5.6.11) τα «ονοματήρια» του επιχώριου Δωροθέου του Β΄, όταν η χώρα και τα ποίμνιά τους χάνονται;

◙ Τί θα αφήσετε πίσω σας; Το αγωνιστικό φρόνημα ενός Ιερού Χρυσοστόμου που προτίμησε την εξορία από το να συμβιβασθεί με τον «Καίσαρα» ή την «ήπια προσαρμογή» στα άνομα και δόλια δουλεύματα πολιτικών της προδοσίας, που παρέδωσαν τη χώρα στην χλεύη των εθνών και στην οικονομική και πνευματική χρεωκοπία;

ΣΤΥΛ. ΛΑΓΟΥΡΟΣ
Χρ. Βιβλιογραφία

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ - ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΛΙΤΟΤΗΣ

συνέχεια από τη 1η σελ.

—τονίζω τὴ λέξι συνειδητός, διότι συνειδητοὶ Χριστιανοὶ εἶνε ἕνας στοὺς χιλίους—, ζῆς ἔτσι; Τότε ἔχεις τὸ Χριστὸ μαζί σου καὶ εἶσαι εὐτυχής. Εὐλογημένο τὸ σπίτι ποὺ ἔχει τὸ Χριστὸ συμπαρόντα, συγκάτοικο, νὰ τὸ εὐλογῇ καὶ νὰ τὸ ἀγιάζῃ.

Σήμερα δυστυχῶς τὰ περισσότερα σπίτια κατ᾽ ὄνομα μόνο εἶνε χριστιανικά• ἔχουν περιφρονήσει τὸ Χριστό, τὸν ἔχουν διώξει. Μερικὲς μάλιστα οἰκογένειες ἀκόμα καὶ τὸν βρίζουν καὶ τὸν βλαστημοῦν. Ἔχουν ξεκρεμάσει τὴν εἰκόνα τοῦ Ἐσταυρωμένου. Παύουν πλέον νὰ καΐνε καὶ νὰ φωτίζουν ἱερὰ καντήλια.

Ἄλλα σύμβολα καὶ ἄλλες εἰκόνες δεσπόζουν μέσα στὰ σπίτια. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα; Ἐμένα ρωτᾶτε; Ὅπου εἶνε ὁ Χριστός, ὄχι ἁπλῶς ὡς μιὰ ἰδέα ἀλλὰ ὡς ζῶσα πραγματικότης, σὲ ὅποιο σπίτι εἶνε ὁ Χριστός, ἐκεῖ —ἐγγυῶμαι—εἶνε παράδεισος. Ὅπου λείπει ὁ Χριστός, ἐκεῖ, ἔστω κι ἂν ἔχουν ὅλα τὰ κομφὸρ τῆς εὐδαιμονιστικῆς ζωῆς, εἶνε δυστυχία - κόλασις• τὸ μαρτυροῦν τόσα οἰκογενειακὰ δράματα.

Στὴν παλιὰ εὐλογημένη ἐποχή, ποὺ δὲν ὑπῆρχαν λύκεια καὶ πανεπιστήμια καὶ ἀκαδημίες καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ κατ᾽ ἐπιφάνειαν μόρφωσις, στὰ σπιτάκια καὶ τὶς καλύβες ποὺ κατοικοῦσαν οἱ πατέρες μας, ἐκεῖ τὸ διαζύγιο ἦταν ἄγνωστο. Τώρα; Φρίκη! Εἶνε τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπομακρύνσεως καὶ τῆς ἀποστασίας ἀπὸ τὸ Χριστό. Τὸ εἶπε κάποιος καὶ ὁ λόγος του εἶνε ἀληθινός• ἡ ζωὴ εἶνε ἕνα δρᾶμα, ἀλλὰ ἔξω ἀπὸ τὸ Χριστὸ γίνεται ἢ κωμῳδία ἢ τραγῳδία.

Ἐὰν δὲν πιστεύῃς στὸ Χριστό, γράφεις ἢ μιὰ κωμῳδία ἢ μιὰ τραγῳδία. Ἡ λύσις τοῦ ἀνθρωπίνου δράματος εἶνε ἕνας καὶ μόνο, ὁ Χριστός. Νὰ λοιπὸν ἕνα δίδαγμα ποὺ ἐξάγουμε ἀπὸ τὸ ὅτι ὁ Κύριος πῆγε στὸ εὐλογημένο σπίτι.

Ὅταν εἶδαν τὸ Χριστὸ ἡ Μάρθα ἡ Μαρία καὶ ὁ Λάζαρος, ὁ Ἥλιος ἔλαμψε μέσα στὸ φτωχικό τους. Ἡ χαρά τους ἦταν ἀπερίγραπτη, ἀλλὰ καθεμιὰ ἀπὸ τὶς ἀδελφὲς τὴν ἐξεδήλωνε κατὰ διαφορετικὸ τρόπο. Ἡ Μάρθα ὑλικώτερα, ἡ Μαρία πνευματικώτερα. Ἂς τὶς δοῦμε.

Ἡ Μάρθα, μόλις εἶδε τὸν Κύριο, προσκύνησε, χαιρέτισε κ᾽ ἐξαφανίστηκε. Ποῦ πῆγε; Στὸ μαγειρεῖο. Ἄρχισε νὰ ἑτοιμάζῃ φαγητὸ πλούσιο, ἀφοῦ φιλοξενοῦσε τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων.

Ἡ Μαρία πλησίασε τὸ Χριστό. Ἐκμεταλλεύθηκε τὴν εὐκαιρία, κάθισε κοντά του καὶ

ἄκουγε. Τί ἄκουγε; Λόγια ποὺ θὰ θαύμαζε ὁ Πλάτων κι ὁ Ἀριστοτέλης, λόγια ποὺ θαύμασαν οἱ αἰῶνες. Δὲν ξανακούστηκαν στὴ γῆ τέτοια λόγια. Καὶ περνοῦσαν οἱ ὧρες, ἔφτασε μεσημέρι. Ὁ Κύριος δίδασκε συνεχῶς καὶ ἡ Μαρία ἀπὸ τὴ γῆ ὑψωνόταν στὰ οὐράνια.

Κάποια στιγμὴ ὅμως ἐμφανίζεται ἡ Μάρθα. —Κύριε, λέει, στεῖλε τὴ Μαρία νὰ μὲ βοηθήσῃ• δὲν ἐπαρκῶ. Καὶ ὁ Χριστός; Δὲν ἄκουσε τὸ αἴτημά της• ἐπαίνεσε τὴ Μαρία. —Ὄχι, δὲν θὰ ἔρθῃ ἡ Μαρία στὸ μαγειρεῖο, θὰ μείνῃ ἐδῶ γιὰ ν᾽ ἀκούῃ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ• ἐσύ,«Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά• ἑνὸς δέ ἐστι χρεία»(Λουκ. 10,42). Τὸ δίδαγμα εἶνε πολύτιμο, ἀνεκτιμήτου ἀξίας. Τὸ ἀναλύω δι᾽ ὀλίγων.

Ὁ Κύριος, ἀγαπητοί μου, λέει• Μάρθα, δὲν ἦρθα στὸ σπίτι σας σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἄρχοντες τῆς γῆς, σατράπης ἢ μαχαραγιᾶς• δὲν ἦρθα ὡς φάγος καὶ πότης, μὲ τὸ νοῦ στὸ«φάγωμεν καὶ πίωμεν»(Ἡσ. 22, 13· Α΄ Κορ. 15, 32). Μοῦ φτάνει ὅ,τι βρίσκεται, ὅ,τι ὑπάρχει πρόχειρο. Ἐγὼ ἦρθα νὰ διδάξω καὶ νὰ εὐλογήσω. Δική μου τροφὴ εἶνε ὄχι τὰ ἐκλεκτὰ φαγητὰ τῆς κουζίνας, ἀλλὰ τὸ νὰ ἐκτελῶ τὸ θέλημα τοῦ οὐρανίου Πατρός μου.

Τί σημαίνουν αὐτά; Εἶνε ἕνα δίδαγμα λιτότητος. Ὁ Χριστὸς καταδικάζει τὸ περιττό. Μὴν πᾷς στὴν ἀγορά, Μάρθα, μὴ ψωνίζεις ἀκριβὰ τρόφιμα, μὴν ἑτοιμάζεις φαγητὸ πολύ. Μοῦ φτάνει —λέει ὁ λιτὸς Ναζωραῖος, ποὺ λιτώτερος δὲν ὑπῆρξε στὸν κόσμο—, μοῦ φτάνει ὅ, τι ἔχεις. Ἔλα ᾽δῶ, κάθησε, ἄκου τὰ λόγια μου• καὶ μετὰ τὴ διδαχή, ποὺ εἶνε ἡ πνευματικὴ τροφή, κάτι θὰ βρεθῇ στὸ σπίτι νὰ φᾶμε.

Αἰώνια λόγια τοῦ Χριστοῦ, ἀνεκτιμήτου ἀξίας• τὰ ὁποῖα, μολονότι ἐλέχθησαν πρὸ εἴκοσι αἰώνων, ἰσχύουν κατ᾽ ἐξοχὴν σήμερα, στὴν λεγομένη «καταναλωτικὴ κοινωνία» μας. Φοβερὴ πληγὴ ὁ καταναλωτισμός. Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἀρκοῦνται πλέον στὰ λίγα, δὲν ζοῦν μὲ ἁπλότητα. Ἐπηρεάστηκε ἀκόμα καὶ ἡ δική μας φυλή, ποὺ κατοικεῖ σὲ βράχια καὶ διακρινόταν ἀνέκαθεν γιὰ τὴ λιτότητά της, μία ἀπὸ τὶς θεμελι ώδεις ἀ ρετές, μὲ τὴν ὁποία ἔζησε καὶ μεγαλούργησε διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Αὐτὸ ἐξέφραζε καὶ ὁ Σωκράτης ὅταν ἔλεγε «Ὅσο λιγώτερα πράγματα ἔχει ἀνάγκη ὁ ἄνθρωπος, τόσο πλησιάζει πρὸς τὸ θεῖον• ἀνενδεὲς γὰρ τὸ θεῖον». Σοφὰ λόγια, ποὺ συμφωνοῦν μ᾽ αὐτὰ ποὺ λέει σήμερα πιὸ τέλεια ὁ Χριστός• «Μάρθα Μάρθα...», σὰ νὰ λέῃ «Κοινωνία κοινωνία! μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά• ἑνὸς δέ ἐστι χρεία». Φθάσαμε στὸ κατάντημα, ὅσο πιὸ πολλὰ ξοδεύει μιὰ κοινωνία, τόσο πιὸ ἀνεπτυγμένη νὰ θεωρῆται, καὶ ὅσο λιγώτερα ξοδεύει, τόσο πιὸ ὑποανάπτυκτη νὰ θεωρῆται.

Ὅταν ἔγινε ὁ σεισμὸς στὴν Καλαμάτα, ἕνας χωρικὸς μοῦ εἶπε ἕνα σπουδαῖο λόγο• Ἐάν, πάτερ, εἴχαμε τὶς εἰπράξεις μόνο ἑνὸς μηνὸς τῶν 10.000 ντισκοτέκς, χτίζαμε μιὰ Νέα Καλαμάτα! Τὸ τί ξοδεύεται κάθε βράδυ δὲ λέγεται. Ἂν ἐφαρμόζαμε τὰ λόγια τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ πατρίδα μας θὰ ἦταν μιὰ χώρα πλούσια.

Δὲν ἀγνοοῦμε ὅτι ὑπάρχουν καὶ ὑλικὲς ἀνάγκες. Ὁ Χριστὸς τὸ γνωρίζει, τὸ Εὐαγγέλιο τὸ ἀναγνωρίζει, ἡ Ἐκκλησία προσεύχεται καὶ φροντίζει. Ἔχει ὑλικὲς ἀνάγκες ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ ἡ μέριμνα γι᾽ αὐτὲς πρέπει νὰ φθάνῃ μέχρι ἑνὸς ὁρίου• ἀπὸ ᾽κεῖ καὶ πέρα ἀρχίζει τὸ περιττό. Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, ποὺ κήρυξε σὲ ἡμέρες σκληρές, ἔλεγε• 100 δράμια ψωμὶ σὲ φτάνει; ἂν σὲ φτάνῃ, δόξα σοι ὁ Θεός• ἂν φᾷς 10 δράμια παραπάνω, ἁμαρτάνεις• αὐτὰ τὰ παραπάνω δὲν εἶνε δικά σου, εἶνε τοῦ φτωχοῦ.

Τότε οἱ πρόγονοί μας ἔτρωγαν τὸ κρέας 2 -3 φορὲς τὸ χρόνο κ᾽ ἦταν ὑγιεῖς• σήμερα τρῶ με τὸ κρέας κάθε μέρα καὶ παθαίνουμε καρκίνο. Ἡ Ἑλλὰς ἔρχεται πρώτη στὴν κρεοφαγία στὰ Βαλκάνια. Μαθήματα λιτότητος μᾶς δίνουν ἡ Ἀλβανία, ἡ Σερβία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Ῥουμανία, καὶ ἡ Ῥωσία ἀκόμα. Ἐμεῖς, μὲ τὸν καταναλωτισμό, ἔχουμε τὰ λιγώτερα παιδιὰ στὰ Βαλκάνια• γηροκομεῖο γίναμε. Ποιά ἡ αἰτία; Ἡ καταναλωτικὴ κοινωνία. Οἱ γεροντότεροι ζήσαμε σὲ φτωχὲς οἰκογένειες καὶ γνωρίζουμε τὴ ζωή. Μὲ ὅ,τι τρέφεται σήμερα ἕνας μπέμπης κακομαθημένος, τρέφονταν ἄλλοτε πέντε παιδιά! Τὰ λόγια τοῦ Κυρίου« Μ ἀ ρ θ α Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά• ἑνὸς δέ ἐστι χρεία»μένουν αἰώνια.

Ἄλλη μιὰ συνέπεια τοῦ καταναλωτισμοῦ ποὺ ἐπηρεάζει τὴν κοινωνία μας. Ὅταν ἔχουν πανήγυρι στὰ χωριά, πηγαίνω στὴν ἐκκλησία καὶ οἱ γυναῖκες ἀπουσιάζουν. Ρωτῶ ποῦ εἶνε; Μαγειρεύουν, ψήνουν ἀρνιά, ἑτοιμάζουν πίττες κ.λπ.• γιατὶ μόλις τελειώσῃ ἡ ἐκκλησία, θὰ ἔρθουν οἱ ἀλεπούργητοι νὰ πέσουν σὰν κοράκια καὶ γυπαετοὶ στὰ φαγητά. Κι αὐτὲς οἱ καημένες γίνονται Μάρθες καὶἀπουσιάζουν ἀπὸ τὴν πανδαισία τοῦ Πνεύματος.

Λιτότητα δίδαξε σήμερα, ἀγαπητοί μου, τὸ Εὐαγγέλιο. Μὰ οἱ πολλοὶ κλείνουν τ᾽ αὐτιά τους. Ἡ μεγάλη διαφορά μας μὲ τοὺς ἀθέους μαρξιστὰς εἶνε• Ἐκεῖνοι λένε, πρῶτα ἡ ὕλη, ἔπειτα τὸ πνεῦμα• ἐμεῖς λέμε, πρῶτα τὸ πνεῦμα, ἔπειτα ἡ ὕλη. Αὐτὸ σημαίνει ἀναλυόμενος ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ «Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβά ζῃ περὶ πολλά• ἑνὸς δέ ἐστι χρεία»

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία, ἡ ὁποία ἔγινε στὸν ἱ. ναὸ Ἁγ. Παντελεήμονος - Φλωρίνης τὴν Τρίτη 28-10-1986 μὲ ἄλλο τίτλο.

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΟΥΚΙΔΗΣ

Ο ήρωας που αρνήθηκε να παραδώσει τη σημαία στους Γερμανούς

συνέχεια από τη 1η σελ.

και, σαν εκδήλωση φιλίας κι εκτίμησης (έτσι είχε αποφασίσει η προπαγάνδα τους), την παρέδωσε στον εύζωνα...

Την πήρε το παλληκάρι ατάραχο, κι επειδή δεν είχε κάποιον δικό του να την παραδώσει, τυλίχτηκε μ' αυτήν και μπροστά στα μάτια των έκπληκτων Γερμανών, πριν καλά-καλά προλάβουν να αντιδράσουν, έτρεξε προς τη θέση Καλλιθέα της Ακρόπολης, πήδησε στο κενό, από ύψος 60 μέτρων, και κομματιάστηκε στα σκληρά ριζόβραχα του ιερού βράχου. Και βάφοντας το εθνικό μας σύμβολο με το τίμιο αίμα του, άφησε άφωνους και συγκλονισμένους τους παριστάμενους Γερμανούς, αναλογιζόμενους με τι είδους ανθρώπους έχουν να παλέψουν.

Στις 9 Ιουνίου η είδηση δημοσιεύθηκε στην DAILY MAIL με τίτλο: «A Greek Carries his flag to the death» (Ένας Έλληνας φέρει την σημαία του έως τον θάνατο).

Ο εύζωνας από τον Πόντο, με τον θάνατο του και με τον τρόπο που έγινε, κατέστη κήρυκας και σημαιοφόρος της ελληνικής Αντίστασης.

Άμεσα ήταν τα αποτελέσματα της θυσίας του και στη γερμανική εξουσία, η οποία, παρ' όλη την εν γένει φυλετική ψυχρότητά της, δεν έμεινε ασυγκίνητη. Αποφάσισε αμέσως όπως, τόσο στο βράχο της Ακρόπολης, όσο και στο Δημαρχείο της Αθήνας, ν' ανεμίζει ελεύθερα η γαλανόλευκη δίπλα στο μισητό σύμβολο του κατακτητή. Και σε λίγο, το μέτρο αυτό επεκτάθηκε σε όλα τα ελληνικά δημόσια κτίρια. Αυτό ίσχυσε σ' όλη την διάρκεια της κατοχής **και μόνον στην Ελλάδα.**

Για την αυτοθυσία του Κων/νου Κουκίδη υπάρχουν πολλές μαρτυρίες. Τον είδε να πέφτει ο Κυριάκος Γιαννακόπουλος, μικροπωλητής τσιγάρων, ο παγοπώλης της περιοχής, που αμέσως ενημέρωσε τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κ. Χρύσανθο, κι εκείνος με τη σειρά του το καταχώρησε στο ημερολόγιο του την 27η Απριλίου 1941.

Σ' αυτόν τον νεοεθνομάρτυρα – αιώνιο φρουρό του Παρθενώνα – κανένα σημάδι δεν φανερώνει την γενναία ιστορική του παρουσία. Δεν θα έπρεπε η πατρίδα «ευγνωμονούσα» να δώσει το όνομά του σε κάποιο δρόμο και στο χώρο της θυσίας του να τοποθετήσει τον ανδριάντα του, διδάσκοντας τις μελλοντικές γενιές, ότι αξίζει και τη ζωή του να δίνει κανείς για το ιερό αυτό πανί, σύμβολο της ελευθερίας και της αγάπης στην εκκλησία και την πατρίδα; Σύμβολο, που, για να μπορεί να κυματίζει αγέρωχα, οι πατεράδες μας έχυσαν ποτάμια το αίμα τους;

Άραγε ποια σχέση μπορεί να υπάρξει μεταξύ Κων/νου Κουκίδη και των σύγχρονων «Εφιαλτών» που επιδεικτικά καίνε τη σημαία μας, αλλά και αυτών που ανέχονται αυτές τις καταστάσεις;

Μη μας ξενίζει, το ότι γίναμε ο περίγελος των ξένων και χαιρέκακα χειρονομούν απρεπώς σε βάρος μας; Ο φθόνος και η ζήλεια αυτών κατέτρωγε τα σωθικά τους. Αλλ' όσο εμείς «περιπατούσαμε ευσχημόνως» και τιμούσαμε τα ιερά και τα όσια όλοι αυτοί οι ... κύριοι «είχαν την ουρά στα σκέλια». Από τότε όμως που ο μαμωνάς (το χρήμα, η εύκολη ζωή) αντικατέστησε Θεό και πατρίδα και ο αφελληνισμός αποτελεί κύριο σκοπό μας πήραμε τον κατήφορο! Ω, τι ξεπεσμός!

Δεν είναι όμως ποτέ αργά. «Το σφάλεσθαι ανθρώπινο». Καιρός πλέον έμπρακτης μετάνοιας. Και η μετάνοια εκδηλώνεται με την επιστροφή στις ρίζες μας και τα ιδανικά μας. Απόδοση τιμών σ' εκείνους που το αξίζουν, όπως στον ηρωικό Κων/νο Κουκίδη, του οποίου η φιλοπατρία – όντως ξεχωριστή – πρέπει να περάσει στα σχολικά εγχειρίδια και να διδάσκεται από τους δασκάλους με σοβαρότητα και αξιοπρέπεια.

Ας μένει
στη μνήμη του Θεού αιώνια!

Πρέπει να εννοήσουν οι ιθύνοντες ότι οι ήρωες εθνομάρτυρες όπως ο Κουκίδης πρέπει να περιβάλλονται ως πρότυπα εάν θέλουμε να επανέλθουμε στο «αρχαίο κάλλος».

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ 13ον

Α' ΘΕΟΛΟΓΙΑ - (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ)

Η εφημερίδα μας σε συνέχειες θα δημοσιεύει την «Ορθόδοξη Δογματική» προς εδραίωση της Ορθοδόξου Πιστεώς μας

του πρεσβύτερου Ευστάθιου Κολλά Ορδόδοξος Θεολόγος, εκκλ/κος συνήγορος, επίτιμος πρόεδρος εφημ. κληρου Ελλάδος

1.- ΘΕΟΛΟΓΙΑ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Την Φυσική Αποκάλυψη του Θεού την διαιρούμε σε δύο είδη: 1.-) Την Αποκάλυψη του Θεού σε όλο τον έξω Φυσικό κόσμο, «οι ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού, ποίησιν δε χειρών αυτού αναγγέλλει το στερέωμα» [Ψαλμ. 18,1]. 2.-) Την Αποκάλυψη του Θεού στον άνθρωπο η οποία διακρίνεται: α΄) Ως Αποκάλυψη στη συνείδησή του. β΄) Ως αποκάλυψη στην ανθρωπότητα και την ιστορία αυτής.

Η Αγία Γραφή και η Ιερά Παράδοση μιλούν και μαρτυρούν την προέλευση του κόσμου από κάποιο ΟΝ, το οποίο δεν προέρχεται από τον κόσμο, αλλά κείται εκτός του κόσμου «τα γαρ αόρατα αυτού από κτίσεως κόσμου τοις ποιήμασι νοούμενα καθοράται, ήτε αϊδιος αυτού δύναμις και θεότης» [Ρωμ. 1,20. 2,14-15. Πρξ. 17,24-29. 16,16-17. Ψαλμ. 9,1. 103, 24 κλπ.]. Δια της Φυσικής αυτής Αποκαλύψεως μπορεί να γνωρίσει ο άνθρωπος μόνον ίχνη αλήθειας περί Θεού. Θεολογικώς υπάρχει Φυσική Αποκάλυψη του Θεού.

ΤΟ ΝΟΗΜΑ
ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ

Δια της Αποκαλύψεως δηλώνεται: α΄) Η έξωθεν προέλευση του κόσμου. β΄) Νοείται όλη η δημιουργία και ιδίως ο άνθρωπος, ως λογική και πνευματική. (Στην Φιλοσοφία φύση σημαίνει το αφ' εαυτού υπάρχον. Στην Θεολογία φύση σημαίνει το μη έχον «εν εαυτώ» την αρχή του, δηλαδή, έχει σχετική αυτοτέλεια). γ΄) Φύση σημαίνει την ύπαρξη λογικής και αρμονικής σχέσης Δημιουργού και δημιουργίας, «... Και ωκοδόμησεν, ο Θεός την πλευράν, ήν έλαβε από του Αδάμ, εις γυναίκα και ήγαγεν αυτήν προς τον Αδάμ. Και είπεν Αδάμ, τούτο νυν οστούν εκ των οστέων μου και σαρξ εκ της σαρκός μου...» [Γεν. 2,1-25].

ΔΙΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ
ΣΧΕΣΕΩΣ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Περίοδος αμαρτίας και πτώσεως του ανθρώπου: Η περίοδος της αμαρτίας δηλώνει περίοδο διαστροφής της σχέσεως Θεού και ανθρώπου. Γενικό χαρακτηριστικό της περιόδου αυτής είναι το ότι ο άνθρωπος δεν θέλει να ζήσει με το Θεό, τον Δημιουργό του. Για τούτο και εναντιώνεται, επαναστατεί στο θέλημα του Θεού, και ο Θεός σκληρύνει τη στάση Του έναντι του ανθρώπου.

Κατά την πτώση, βασικά, δεν υπάρχει δυνατότητα Φυσικής γνώσεως του Θεού εκ μέρους του ανθρώπου εξ αιτίας της ανταρσίας του, της διαστροφής του. Ο άνθρωπος ζητεί μεν το Θεό, λατρεύει, δε τα κτίσματα. Υπάρχουν, όμως, σε μερικούς ανθρώπους φωτεινές αναλαμπές. Η αλήθεια περί Θεού αποκαλύπτεται μόνον στον Ισραήλ. Για να διατηρηθεί η αρμονική σχέση Θεού και κόσμου έπρεπε και τα δύο μέρη να μείνουν πιστά μεταξύ τους, το ένα προς το άλλο. Ο Θεός, ο Δημιουργός έμενε πιστός, ενώ ο κόσμος φάνηκε άπιστος έναντι του Θεού στο πρόσωπο του ανθρώπου. Ο άνθρωπος αμάρτησε, παράκουσε, επαναστάτησε έναντι του Δημιουργού του, του Θεού, και έπεσε, διό και απομακρύνθηκε, εκδιώχτηκε εκ του Παραδείσου. Οπότε για τον άνθρωπο ακολουθεί η περίοδος της αμαρτίας και της πτώσης του εκ του Θεού.

[ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ]

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

28η Οκτωβρίου 1940! Η ψυχή του Έθνους "στητή κι ολόρθη" βροντοφωνεί γενναιόφρονα "ΟΧΙ" στον δικτάτορα της Ιταλίας Μουσολίνι που άνανδρα ζητεί από την Ελλάδα, την πατρίδα της Ελευθερίας και αυτοθυσίας, "γην και ύδωρ".

Ο πυρσός της ελληνικής ανδρείας και αρετής φωτίζει τη σκοτισμένη συνείδηση της ανθρωπότητας και ενθαρρύνει τη διπλωμένη Ευρώπη κάτω από το πέλμα της τυραννίας και της βίας.

Η μικρή σε έκταση και πληθυσμό, αλλά μεγάλη σε δόξα, Ελλάδα ορθώνει απτόητη το ανάστημά της στον αήττητο Άξονα Ρώμης – Βερολίνου και καταισχύνει τη δύναμή του με την ευψυχία και την αρετή της.

Το πολεμικό ανακοινωθέν του Γενικού Επιτελείου Στρατού "... Αι ημέτεραι δυνάμεις αμύνονται του πατρίου εδάφους", το διάγγελμα του βασιλέα Γεωργίου Β΄ ... "Με πίστιν εις τον Θεόν και τα πεπρωμένα της φυλής, το Έθνος σύσσωμον και πειθαρχούν ως εις άνθρωπος θα αγωνισθεί υπέρ βωμών και εστιών μέχρι τελικής νίκης" και του πρωθυπουργού Ιωάννη Μεταξά. "... Όλον το Έθνος ας εγερθεί σύσσωμον. Αγωνισθείτε δια την πατρίδα, τας γυναίκας, τα παιδιά σας και τας ιεράς μας παραδόσεις. Νυν υπέρ πάντων ο αγών" δημιουργούν ατμόσφαιρα πατριωτικού ενθουσιασμού και εθνικής έξαρσης.

Η αγάπη και η ομόνοια των Ελλήνων βασιλεύουν υπό την σκέπην των μεγάλων πεπρωμένων της φυλής μας.

Και η ιστορία της ανθρωπότητας χαράσσει στις σελίδες της ανεξίτηλα το μεγαλείο του Έθνους.

Το "ΟΧΙ" της 28ης Οκτωβρίου 1940 επαναλαμβάνεται μυριόστομα και συνθέτει θούριο πολεμικό και παιάνα θριάμβου, τον οποίο οι Σταυραετοί της Πίνδου ψάλλουν νύχτα και ημέρα καθώς ακράτητοι πετούν με τα πτερά της Νίκης από το Ιβάν στο Μοράβα, από την Κορυτσά στο Αργυρόκαστρο, από τους Αγίους Σαράντα στο Τεπελένι, από την Πρεμετή στη Χειμάρα. Τα βορειοηπειρωτικά βουνά και τα οχυρά του Ρούπελ και του Ιστίμπεη γίνονται θέατρο μιας άνισης πάλης. Τα παλληκάρια της νέας γενιάς, γνήσιοι απόγονοι των Σαλαμινομάχων, των Μαραθωνομάχων, των Παλαιολόγων, των ηρώων του 1821, των Μακεδονομάχων, των πολεμιστών του 1912-1913 και 1918, υπεραμύνονται των πανανθρώπινων ιδανικών, προτάσσουν αποφασιστικά τα στήθη τους μπροστά στον οδοστρωτήρα της μαινόμενης λαίλαπας δύο πανίσχυρων φασιστικών αυτοκρατοριών, προσφέρουν ολοκαυτώματα τις υποστάσεις τους για την απόκρουση και απώθηση των εισβολέων, γράφουν την αθάνατη εποποιία του 1940-1941, μεταβάλλουν τη ροή του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου και χαρίζουν την πρώτη νίκη στη συμμαχική παράταξη των φιλελεύθερων λαών.

Ο απαράμιλλος ηρωισμός και η ακατάβλητη μαχητικότητα των ένοπλων δυνάμεων της χώρας αναγκάζουν τον Χίτλερ στις 4 Μαΐου 1941 να ομολογήσει: "Η ιστορική δικαιοσύνη με υποχρεώνει να είπω ότι απ' όλους τους αντιπάλους μας οι Έλληνες μας αντιμετωπίζουν με ύψιστο ηρωισμό και περιφρόνηση προς το θάνατο".

Υποχωρώντας ο στρατός μας προβάλλει αντίσταση στον Πλαταμώνα, την Αλαμάνα, τον Ισθμό της Κορίνθου και στην Κρήτη. Στη μάχη της Κρήτης παίρνουν μέρος όχι μόνο αστράτευτοι άνδρες αλλά και γυναίκες – πρωτόγνωρο φαινόμενο στην παγκόσμια ιστορία – με παντός είδους όπλα και μέσα και προκαλούν σημαντικές απώλειες στους Γερμανούς αλεξιπτωτιστές.

Τμήματα του στρατού μας και σμήνη της αεροπορίας μας δοξάζονται με τη συμβολή και τις θυσίες τους στις πιο αποφασιστικές μάχες του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου στο Ελ-Αλαμέιν της Αφρικής και στο Ρίμινι της Ιταλίας.

Η ηθική αίγλη της εποποιίας 1940-1941 παραμένει μέχρι σήμερα απαράμιλλη και τοποθετεί την Ελλάδα στην υψηλότερη κορυφή του πάνθεου των φιλελεύθερων λαών. Οι αποφάσεις και οι πράξεις των Ελλήνων έχουν δημιουργική δύναμη και υπερχρονική σημασία, γιατί δεν κατευθύνονται από καιροσκοπικούς υπολογισμούς, αλλά από ενσυνείδητη επίγνωση της εθνικής επιταγής και του εθνικού χρέους.

Τιμή και δόξα ανήκουν στους δημιουργούς του έπους 1940-1941. Δόξα και τιμή στην αιώνια ψυχή του γένους των Ελλήνων, στην άυλο κιβωτό των ηθικών αξιών, την οποία καμία απολύτως δύναμη δεν μπορεί να καταλύσει.

Εορτάζοντες φέτος την εβδομηκοστή πρώτη επέτειο της ιστορικής 28ης Οκτωβρίου 1940 ας αναβαπτιστούμε στο νόημα και το μεγαλείο της, ας εκφράσουμε το θαυμασμό και την ευγνωμοσύνη μας στους ηρωικούς νεκρούς αποδίδοντας τον οφειλόμενο φόρο τιμής και ας δώσουμε την υπόσχεση ότι συσπειρωμένοι σε αδιάσπαστη εθνική φάλαγγα θα φανούμε αντάξιοί τους, αν οι καιροί το απαιτήσουν. Ας προσευχηθούμε στο Θεό να αναπαύσει την ψυχή τους μεταξύ των δικαίων και στην Υπεραγία Θεοτόκο, της οποίας την Αγία Σκέπη η Εκκλησία μας τιμά την ίδια ημέρα, να σκέπει τον λαόν της "εκ πάσης των εχθρών επιβουλής".

Α.Κ.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Στη Γαλλία από την πρώτη τάξη οι μαθητές θα μαθαίνουν υποχρεωτικά τον εθνικό τους ύμνο, τη «Μασσαλιώτιδα», με απόφαση της κυβέρνησής τους. Εμείς οι... ξύπνιοι και... υπερπροοδευτικοί φροντίσαμε για το αντίθετο... Τα παιδιά, όταν τα ρωτήσετε, δεν ξέρουν τον εθνικό μας ύμνο, όταν ανακρούεται όλο και λιγότεροι στέκονται όρθιοι, η έπαρση της σημαίας στα σχολεία και η πρωινή προσευχή καταργήθηκαν για να μη γίνουν... εθνικιστές και θρησκόληπτοι. Κόψαμε κάθε ρίζα με το χθες, αποδομήσαμε αξίες που κράτησαν ζωντανό το έθνος μας. Φτάσανε στο σημείο καθηγητές να αλλοιώνουν την Ιστορία μας και άλλοι μετά μανίας να προσπαθούν να μας πείσουν ότι δεν είμαστε Έλληνες! Τις συνέπειες τις ζούμε σήμερα. Δεν είναι ξεκομμένη η οικονομική κρίση από την κατάρρευση ιδανικών και αξιών, που χάρη σ' αυτά γενιές και γενιές κράτησαν όρθια τη χώρα. Ήταν η δύναμη που μας έβγαλε ζωντανούς απ' όλες τις περιπέτειες που πέρασε ο τόπος. Και σήμερα αυτό είναι το μεγάλο έλλειμμα που δημιούργησαν όλες οι κυβερνήσεις από τη μεταπολίτευση και δω. Ας μιμηθούμε τους... κουτόφραγκους Γάλλους... Να γίνει η αρχή της επανασύνδεσης του χθες με το αύριο... Η ευθύνη δεν ανήκει μόνο στην πολιτική ηγεσία. Απλώνεται σε όλους τους θεσμούς. Αλλά και στον κάθε πολίτη.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ 1940

(Ενας πατριώτης από την Ελασσόνα)

Κατά το χρονικό διάστημα από 15 Ιουνίου έως 20 Σεπτεμβρίου 1970 υπηρέτησα με απόσπαση από το Τμήμα Τροχαίας Ιωαννίνων στο Φυλάκιον Χωροφυλακής Αετομηλίτσης Κονίτσης Ιωαννίνων, ως διοικητής του Φυλακίου. Η Αετομηλίτσα ευρίσκεται στους πρόποδες του Γράμμου σε υψόμετρο 2.000 μέτρων. Στην Αετομηλίτσαν ανέβαιναν κατά τους καλοκαιρινούς μήνες κάτοικοι από Ελασσόνα Λαρίσης, Τύρναβον, Καλαμάκι Αγιάς Λαρίσης, Γιαννιτσά μαζί με τα πρόβατά τους και τα γίδια τους. Επειδή εκεί υπήρχον χλωρά χόρτα δια βοσκήν. Ο αριθμός των προβάτων ανήρχετο σε 10.000, ενώ των αιγών σε 2.000. Εκεί, λοιπόν, εγνώρισα ένα σπουδαίον Έλληνα πατριώτην από την Ελασσόνα, τον μπάρμπα Ζήση τον Μάτσα, που προσέφερε και αυτός τις υπηρεσίες του το 1940 στο εκεί πλησίον εδρεύον σύνταγμα του Κων/νου Δαβάκη, στον Προφήτην Ηλίαν της Φούρκας. Μου έλεγε λοιπόν ο σπουδαίος αυτός πατριώτης: "Προ της 28ης Οκτωβρίου 1940, οι Ιταλοί ευρίσκοντο εις την Αλβανίαν. Έρχεται ο Δαβάκης στην Αετομηλίτσα και με συναντάει. Μου λέγει: Ζήση θέλω να βοηθήσεις και συ την Ελλάδα και θα αμειφθής. Απαντώ: Αν είναι για την Ελλάδα και το αίμα μου θα δώσω. Δεν χρειάζομαι χρήματα. Μου λέγει ο Δαβάκης: Εσύ που γνωρίζεις τα Αρβανίτικα θα μπης στην Αλβανία. Εκεί θα συλλέξης πληροφορίες για: τον αριθμόν στρατού των Ιταλών, των πολεμοφοδίων τους καθώς και των μηχανοκινήτων μέσω τους και πότε σκέπτονται να επιτεθούν στην Ελλάδα. Πράγματι, εγώ αμέσως μπήκα στην Αλβανίαν και συγκέντρωσα τις πληροφορίες για: τον αριθμόν στρατού των Ιταλών, των πολεμοφοδίων τους καθώς και των μηχανοκινήτων μέσων τους και πότε σκέπτονται να επιτεθούν στην Ελλάδα.

Πράγματι, εγώ αμέσως μπήκα στην Αλβανίαν και συγκέντρωσα τις πληροφορίες. Παραβρέθηκα σε μιαν συγκέντρωση που ένας Ιταλός στρατηγός επηρμένος με ιταμόν ύφος ομιλούσε στους στρατιώτες του. Τους έλεγε: Σε ένα εικοσιτετράωρο θα βρισκόμαστε στην Αθήνα. Τότε απήντησα στα Αρβανίτικα στον στρατηγόν: Κόπιασε βρε φίλε να δης τι σημαίνει Ελλάδα. Θα σου κόψω τα πόδια. Μετά ήλθα στον Δαβάκη και έδωσα τις πληροφορίες αυτές, ο οποίος με ευχαρίστησε πάρα πολύ". Πέρασαν από τότε, από την συνομιλίαν μας αυτήν, 34 χρόνια.

Πάντοτε όταν θυμάμαι, και ιδιαιτέρως τον μπάρμπα Ζήση τον Μάτσα, (τώρα φυσικά μακαρίτην), τώρα την 28ην Οκτωβρίου, συγκινούμαι και δακρύζω διότι η Ελλάδα μας έθρεψε λεβέντες πατριώτες. Εμείς θα φύγωμεν (είμαι ηλικίας 67 ετών) παιδιά μου, Ελληνόπουλα. Είμαστε η δύση. Εσείς είστε η ωραία ανατολή. Κρατείστε στην ψυχήν σας Χριστόν και πατρίδα. Είστε άξιοι απόγονοι ενδόξων προγόνων και ουχί αχθοφόροι ενός μεγάλου ιστορικού ονόματος της τετιμημένης πατρίδος, αλλά συνεχισταί του ενδόξου παρελθόντος της, έτοιμοι να εκπληρώσετε αντί πάσης θυσίας την αποστολήν σας ως χριστιανών Ελλήνων, και να προσφέρετε τας υπηρεσίας σας προς ανοικοδόμησιν ενός νέου κόσμου, έχοντος ως βάσιν τας παραδόσεις της αθανάτου χριστιανικής Ελλάδος.

ΚΩΝ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ανθυπασπιστής Χωροφυλακής ε.α.
ΚΑΛΑΜΑΤΑ

«Η ΣΧΕΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

Από τον Γεώργιο Ν. Ξενόφο*

Παντού συμβαίνει οι μεγαλύτεροι, να κατακρίνουν τους νέους για νεωτερίζουσες αντιλήψεις, για μοντερνισμό, για ασέβεια προς το Θεό και για άρνηση των αξιών: θρησκεία, οικογένεια, πατρίδα. Όμως, για να είμαστε ακριβοδίκαιοι, θα πρέπει να δούμε το όλο θέμα με ιδιαίτερη προσοχή και σοβαρότητα και με τη δέουσα αντικειμενικότητα, γιατί εκ πρώτης όψεως τα πράγματα φαίνονται απλά, ενώ είναι πολύπλοκα. Από έρευνες που έγιναν σε ό,τι αφορά τη σχέση των νέων με την εκκλησία, διαπιστώθηκε από πολλούς παράγοντες ότι τα αίτια ποικίλουν. Και πρώτα-πρώτα ας δούμε, γιατί σήμερα οι νέοι μας απομακρύνονται από την Εκκλησία. Λένε, «φταίει», «η γλώσσα» της λατρείας. Αυτά, που ακούγονται μέσα στο ναό, κατά τη διάρκεια μιας ακολουθίας είναι δυσνόητα. Είναι σαν να ακούμε μια γλώσσα που δεν είναι δική μας. Τι λέμε όμως εμείς ως απάντηση σ' αυτό το πράγματι σημαντικό γλωσσικό πρόβλημα; Εδώ, όπως συμβαίνει σε όλα τα δύσκολα θέματα, διαφωνούμε και φιλοσοφούμε. Έτσι πολλοί αρμόδιοι της Εκκλησίας και άλλοι μορφωμένοι χριστιανοί ισχυρίζονται πως δεν είναι δυσνόητη η γλώσσα της λατρείας για το λόγο ότι οι περισσότερες λέξεις είναι γνωστές, άρα γίνονται ευκολονόητες όπως αυτό φαίνεται κυρίως στα Ευαγγελικά αναγνώσματα όπου, πραγματικά, με λίγη προσοχή μπορείς να καταλάβεις πολλά απ' τα σπουδαία νοήματα. Από τους εκκλησιαστικούς ύμνους, όμως, που είναι πράγματι – εν πολλοίς – δυσνόητοι, τί γίνεται; Ή μήπως έχουμε την εντύπωση πως η αρχαία ελληνική ή η καθαρεύουσα ή, πιο απλά, η γλώσσα, που χρησιμοποιείται στην Εκκλησία είναι ευκολότερη μιας ξένης γλώσσας για τους νέους σήμερα; Θεωρούμε, ότι σ' αυτό το πρόβλημα όπως και σ' οποιοδήποτε πρόβλημα, πως υπάρχει πάντοτε λύση. Ένα άλλο είναι πάλι, ότι κάποιοι νέοι ισχυρίζονται πως τους ενοχλούν το ράσο και τα γένια των κληρικών μας. Γι' αυτούς τι να πει κανείς! Αυτοί χρειάζονται ενημέρωση από το σπίτι και το σχολείο. Γιατί, σίγουρα, ο ισχυρισμός τους είναι μια δικαιολογία. Και τούτο, γιατί η ιερότητα και η ιδιαιτερότητα του κληρικού δεν εντοπίζεται στα ράσα, στα μαλλιά και στα γένια, αλλά στο Άγιο Πνεύμα, που τον ξεχώρισε απ' όλους εμάς κατά την ώρα της χειροτονίας. Άλλοι νέοι λένε πως ο ναός δεν είναι αναγκαίος για την προσευχή. Μπορεί, λένε, όποιος θέλει, να προσεύχεται σπίτι του, στο δωμάτιό του! Να, μια άλλη άποψη των νέων μας, που δείχνει ότι αυτοί αγνοούν βασικά στοιχεία της λατρείας. Πως ότι η προσευχή διακρίνεται σε ατομική και σε ομαδική. Και η μεν ατομική μπορεί να γίνεται παντού και κάθε φορά που ο άνθρωπος νιώθει την ανάγκη, η δε ομαδική προσευχή γίνεται μόνο στο ναό μαζί με τους άλλους πιστούς, που με ένα στόμα και μια καρδιά αναπέμπουν ύμνους στο Θεό. Δεν έμαθαν οι νέοι μας ότι η χριστιανική θρησκεία και η Εκκλησία του Χριστού, είναι κοινωνία αγάπης. Δεν έμαθαν οι νέοι μας ότι η χριστιανική θρησκεία και η Εκκλησία του Χριστού, είναι κοινωνία αγάπης. Δεν έμαθαν, ότι εκεί, στο Ναό, μπροστά στις άγιες μορφές και στο ιερό και κατανυκτικό περιβάλλον με την εκκλησιαστική μουσική, μπορεί καλύτερα ο νους να απαγκιστρωθεί από τα υλικά και εγκόσμια και να επικοινωνήσει νοερά με το Θεό. Εκεί στο Ναό, μαζί με όλους τους άλλους μπορεί να κοινωνήσει του Σώματος και του Αίματος του Χριστού. Πολλοί νέοι ισχυρίζονται ότι οι κληρικοί, και γενικά οι άνθρωποι της Εκκλησίας, δεν ενδιαφέρονται για τους νέους. Και τούτο γιατί, «αν εξαιρέσουμε», λένε, «την ημέρα του αγιασμού» - στην αρχή κάθε σχολικής χρονιάς – «που έρχεται ο ιερέας στα σχολεία, ποτέ άλλοτε δεν εμφανίζεται να μιλήσει με τα παιδιά, να ακούσει τα προβλήματά τους, τον πόνο τους, τα όνειρά τους». Κάποιοι νέοι μιλούν για σκάνδαλα, που δημιουργούνται από ανθρώπους, που βρίσκονται στην υπηρεσία της Εκκλησίας. Πέρα από όλα αυτά και πολλά άλλα, που θα μπορούσαν οι νέοι να φέρουν ως εμπόδια, που τους απομακρύνουν από την εκκλησία, πρέπει να σημειωθεί και τούτο: Οι άνθρωποι της εκκλησίας, συνειδητά ή ασυνείδητα, δημιουργούν ένα τείχος γύρω τους και δεν επιτρέπουν στους νέους να τους πλησιάσουν. Διακρίνονται από κάποιον παλιό συντηρητισμό. Μάλλον, φοβούνται, μήπως λερωθεί η εκκλησία από τους "αμαρτωλούς" ή "άπιστους" νέους. Ο ίδιος ο Χριστός όμως διάλεξε τους μαθητές του μέσα από έναν κόσμο αμαρτωλό. Ο ίδιος τόνισε πως τα παιδιά, οι νέοι άνθρωποι, είναι κάτι σαν ιερό. Γι' αυτό κι εμείς οι μεγάλοι όχι μόνο δεν πρέπει να τους σκανδαλίζουμε, αλλά πρέπει και να γίνουμε αγνοί σαν τα παιδιά. Ας μην ξεχνούμε – ιδιαίτερα η διοικούσα εκκλησία – ότι ο Απόστολος Παύλος, που «ίδρυσε» και οργάνωσε πολλές κατά τόπους Εκκλησίες, «γέγονε τοις πάσι τα πάντα, ίνα πάντως τίνας σώσει». Να, τι λέγει ένας ερευνητής: «Οι νέοι είναι ψυχραμένοι και επιφυλακτικοί με την Εκκλησία. Αιτία είναι το ότι η Εκκλησία δεν μπόρεσε να προσαρμοστεί στις απαιτήσεις των καιρών και με την υπερβολική συντηρητικότητα των υπευθύνων απομόνωσε τον εαυτό της μακριά από τα νιάτα, που περιμένουν ένα ζωντανό και πρωτοποριακό Χριστιανισμό, που να ανταποκρίνεται στις προσδοκίες τους». Και συνεχίζει: «να ερμηνεύει το μήνυμα του Ευαγγελίου σαν παράδοση και μεταφυσική προσδοκία και όχι σαν σημερινή πραγματικότητα. Όσο η επίσημη Εκκλησία δε λέγει: «τόπο στα νιάτα», θα χάνει τους νέους. Θα τους παίρνουν τα ναρκωτικά, τα όργια, τα ξενύχτια και οι σατανιστικές τελετές». Ο ίδιος ο ερευνητής ισχυρίζεται πως στις μέρες μας τα Μ.Μ.Ε. δίνουν πολλές φορές άμεση και κακοφτιαγμένη πληροφόρηση με γεγονότα, εικόνες και περιγραφές, που έχουν στόχο την Εκκλησία και πως δημιουργούν δυσάρεστες καταστάσεις, προβληματίζουν τους νέους και δυσχεραίνουν το παιδαγωγικό έργο της οικογένειας. Εδώ, αλήθεια, αξίζει να ρωτήσει κανείς: μέχρι ποιο σημείο η οικογένεια βοηθάει τα νέα της μέλη να έλθουν στην Εκκλησία; Πολλοί είναι εκείνοι που πιστεύουν ότι η οικογένεια σήμερα αδιαφορεί για την Εκκλησία. Λίγοι γονείς προτρέπουν τα παιδιά τους να πλησιάσουν την εκκλησία. Αγαπητοί μου, σίγουρα η σχέση εκκλησίας και νέων διέρχεται κάποια σοβαρή κρίση. Αυτή η κρίση δεν είναι τυχαία και παροδική. Δυστυχώς, στα επόμενα χρόνια θα γίνει σοβαρότερη, γιατί οι νέοι θα είναι πιο απαιτητικοί. Κατά συνέπεια η εκκλησία, δηλαδή, όλοι εμείς που λεγόμαστε Χριστιανοί Ορθόδοξοι και ιδιαίτερα εκείνοι που υπηρετούν το Θεό, πρέπει να καταλάβουμε, ότι ο νέος χρειάζεται υπεύθυνους οδηγούς. Χρειάζεται ανθρώπους, να τον πιάσουν από το χέρι με στοργή κι αγάπη και να τον φέρουν κοντά στο Χριστό. Χρειάζεται υποδειγματική ζωή, καλό παράδειγμα. Χρειάζεται συμπαράσταση και προστασία. Χρειάζεται να γεμίσει την άδεια ψυχή του με Αγάπη, εννοώ του Χριστού την Αγάπη. Και αυτήν την Αγάπη μόνο μέσα στην εκκλησία μπορεί να τη βρει.

**** Ο Γεώργιος Ν. Ξενόφος, είναι Πρώην Στέλεχος "ΥΠ.ΕΘ.Α.", Λογοτέχνης, Λαογράφος, Συγγραφέας.***

ΠΟΛΥΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΤΗΤΑ, ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Ποτέ οι Έλληνες δεν ήταν εχθροί προς άλλους λαούς και πολιτισμούς, ήταν οικουμενικοί με την αληθινή έννοια του όρου, διατηρούσαν και ενίσχυαν τα δικά τους, δέχονταν συνθετικά και από τους άλλους για ενίσχυση και διεύρυνση, όχι όμως και εξαφάνιση του δικού τους πολιτισμού.

Σήμερα πρόκειται για οργανωμένο σχέδιο, που σε καιρό ειρήνης χρησιμοποιεί νέες μεθόδους αφομοίωσης των λαών, οι οποίες δεν γίνονται εύκολα αντιληπτές γιατί οι λαοί στρέφονται προς την ευημερία και την κατανάλωση υλικών αγαθών και ελάχιστα ασχολούνται με το ιστορικό τους γίγνεσθαι, η ενασχόληση με το οποίο δυσφημείται ως εθνικισμός και ρατσισμός, ενώ επαινούνται η πολυπολιτισμικότητα και η παγκοσμιοποίηση.

Στόχος της νέας αυτής στρατηγικής είναι η γενοκτονία της μνήμης. Να ξεχάσουν οι νέες γενιές την ιστορία, να καταστραφούν τα πολιτιστικά, εθνικά και ορθοδοξοχριστιανικά αντισώματα και να παραδοθούν στην πραγματικότητα της Νέας Εποχής, μέσα στην οποία δεν θα υπάρχουν πρόσωπα συνειδητά με ταυτότητα, πολιτιστικές ρίζες και δυνατότητα αυτοπροσδιορισμού και ελευθερίας, αλλά άβουλα άτομα που θα ξέρουν μόνο να καταναλώνουν υλικά αγαθά, να αυξάνουν τα κέρδη των επιχειρήσεων και να μην αντιδρούν στα γεωπολιτικά σχέδια της Pax Americana και των συμμάχων της. Ουσιαστικά πρόκειται για νέο παιδομάζωμα, για δημιουργία νέων Γενιτσάρων, οι οποίοι, με τα εφόδια που θα παίρνουν από τα νέα σχολικά βιβλία, θα στρέφονται εναντίον ημών των παλαιοτέρων και όσων άλλων συντηρούν τη μνήμη και την πολιτική τους ταυτότητα.

Τα σχεδιαζόμενα από τους ισχυρούς δεν τα αντιλαμβάνεται κανείς εύκολα, παρά μόνο όταν πραγματοποιηθούν, όπως συνέβη πολλές φορές στον πρόσφατο εθνικό μας βίο με εξαίρεση την στάση των Κυπρίων στα σχέδια Ανάν και την παραδειγματική τους αντίδραση (Ν. Λυγερός καθηγ. Πανεπ. Λυών).

Η παιδεία έχει αξία και χρησιμότητα μόνο και μόνο όταν εκπέμπει απανταχού το γλυκό και ανέσπερο της Ορθοδοξίας Φως.

Οι φάροι είναι χρήσιμοι εάν και εφόσον φωτίζουν τους ναυτιλλομένους, για ν' αποφύγουν τους σκοπέλους. Όταν όμως το φως τους σβηστεί, τότε δεν είναι μόνο άχρηστοι, αλλά και επικίνδυνα επιβλαβείς, γιατί μεταβάλλονται και αυτοί σε σκοπέλους.

Είναι δυνατόν οι νόμοι των ανθρώπων να φωτίσουν και να θεμελιώσουν κοινωνίες ηθικές όταν αυτοί δεν στηρίζονται στις εντολές του Κυρίου;

Οι βλάσφημες ενέργειες με τη νομοθέτηση, αντιευαγγελικών και αντιπατερικών ρυθμίσεων με το σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης, με την εισαγωγή της σεξουαλικής αγωγής στα σχολεία, με την καύση των νεκρών και με την απροσδόκητη επίθεση εναντίον του μαθήματος των Θρησκευτικών, μόνο κοινωνική ανωμαλία και σύγχυση προκαλούν. Προς το παρόν, γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει πολιτικό φως και ελπίδα. Δεν βιαζόμαστε. Ο Θεός γνωρίζει πώς και πότε θα επέμβει.

Κάποιοι θέλουν να αναπαύσουν τη συνείδησή τους για τον τρόπο ζωής τους και την έλλειψη πνευματικής σχέσης με το Θεό, γιατί πολλοί από αυτούς είναι άθεοι και θεωρούν ότι με αφορμή τη συκοφάντηση και παραποίηση της αλήθειας, έχουν την ευκαιρία να εκδηλώσουν και να τεκμηριώσουν την εχθρότητά τους απέναντι στην Εκκλησία, νομίζοντας ότι θα σκανδαλίσουν έτσι τον ελληνικό λαό.

Βρίσκονται σε λάθος δρόμο, γιατί δεν θέλουν να γνωρίζουν τι λέει η Ιστορία.

Τα χριστιανικά ιδεώδη της ελευθερίας, ισότητας και αδελφοσύνης είναι αυτά που στην αρχή ενέπνευσαν την Γαλλική Επανάσταση. Ακολούθησαν όμως μετά την επανάσταση οι ιδεολογίες της αθεΐας, του διωγμού και της κατάργησης της πίστης. Το «Άθρησκο κράτος» οδήγησε σε καθεστώς τρόμου, αίματος και τέτοιας κατάπτωσης που ανάγκασε τους πολέμιους του Χριστιανισμού να επαναφέρουν αυτοί οι ίδιοι την πίστη στον Ιησού, τη μόνη ελπίδα ειρήνης και προόδου.

Στη Σοβιετική Ένωση οι εκκλησιομάχοι, μετά από εβδομήντα χρόνια, κατέρρευσαν σαν χάρτινος πύργος. Και σήμερα η ηγεσία της Ρωσίας αναγνωρίζει ως επίσημη θρησκεία του κράτους την Ορθοδοξία και δεν επιτρέπει το διχασμό του λαού της από τα καρκινώματα που διασπούν την ενότητα του ρωσικού λαού.

Στην ιστορία της Εκκλησίας και της Θεολογίας υποτιμήθηκαν και περιφρονήθηκαν όχι οι αυθεντικοί και παραδοσιακοί Ορθόδοξοι αλλά οι καινοτόμοι και «προοδευτικοί». Αυτοί που είναι μακριά από τις αγωνίες και τους αγώνες του πληρώματος της Εκκλησίας, χωρίς έργα και πράξη ζωής και ομολογίας, οδηγούν σήμερα την Ελληνική Παιδεία στα απόνερα και βαλτονέρια της Νέας Εποχής. Μερικοί μάλιστα που ηδονοθηρούν και δικαιολογούν τα του κόσμου σύμφωνα με την επιστολή του Αποστόλου Ιούδα:

«Είναι σύννεφα χωρίς νερό, που σπρώχνονται με βία από τους ανέμους της πλάνης. Είναι δέντρα φθινοπωρινά, άκαρπα, που πέθαναν και ξηράθηκαν δυό φορές και ξεριζώθηκαν γιατί αποκόπηκαν από το Χριστό.

Είναι κύματα άγρια θαλάσσης, που απλώνουν σαν αφρό έξω απ' τις ταραγμένες από τα πάθη και την αμαρτία καρδιές τους, τις αισχρές πράξεις τους που προκαλούν ντροπή. Είναι αστέρες που ξέφυγαν απ' την τροχιά τους, εξαπατώντες τους ταξιδιώτες που περιμένουν να οδηγηθούν απ' αυτούς. Σ' αυτούς έχει επιφυλαχθεί ως αιώνια τιμωρία το πυκνό σκοτάδι του Άδη». (Ιουδ. 12-13).

Είναι καιρός να αλλάξουν πορεία πλεύσεως έστω και την τελευταία στιγμή όσοι έχουν νοθευμένες ιδέες και ασχολούνται με την οργάνωση της παιδείας.

Έχει εξαντληθεί η υπομονή και η ανοχή του ελληνικού λαού για την υποτίμηση της προσωπικότητας του παιδιού, του εκπαιδευτικού, των ιερών και οσίων.

Δεν μπορεί να περιπαίζεται ο Ορθόδοξος ελληνικός λαός, που αριθμεί την πλειοψηφία της Ελλάδας, από μία μερίδα νεοταξικών εγκαθέτων που δυναμιτίζουν τα θεμέλια της πίστης και της πατρίδας στο χώρο της Παιδείας.

Ας θυμηθούν το εγερτήριο σάλπισμα του τότε αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου και την απάντηση που έδωσε ο Ορθόδοξος ελληνικός λαός στο κάλεσμά του.

Παρόμοιο κάλεσμα αναμένει και σήμερα ο Ορθόδοξος λαός από την Εκκλησία της Ελλάδας για να αφαιρεθούν τα καρκινώματα που οι Νεοεποχίτες προκαλούν στην Παιδεία από τη νηπιακή μάλιστα ηλικία.

Βλαχάκης Ευάγγελος
Συν/χος Εκπαιδευτικός

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

(ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2011)

Στις 28 Οκτωβρίου ημέρα Παρασκευή και ώρα 10:30 το πρωί, βρεθήκαμε κι αυτή τη φορά στο λόφο του φρουρίου, απέναντι από το ναό του Αγίου Αχιλλίου και του μνημείου των ηρώων, αφενός και κυρίως για να τιμήσουμε τους πατέρες και αδελφούς μας, οι οποίοι το 1940 βάφοντας με το αίμα τους τη χιονοσκέπαστη Πίνδο «τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι» κατατρόπωσαν και εξευτέλισαν τους σύγχρονους Λυαίους, προκαλώντας το θαυμασμό όλου του κόσμου (τον οποίο σήμερα εύκολα ξέχασαν) και αφετέρου, για να υπενθυμίσουμε, με τη σιωπήλή μας διαμαρτυρία, σε πολιτικές και εκκλησιαστικές αρχές, ότι και σήμερα – που τα πάντα καταλύονται εν ονόματι του οικουμενισμού - υπάρχουν χριστιανοί Έλληνες, που αγρυπνούν και αντιστέκονται στους εσωτερικούς και εξωτερικούς εχθρούς μας, μη ανεχόμενοι δικτατορίες, απλές ή συνεργασίας, εκκλησιαστικών και πολιτικών παραγόντων.

Την αδιαφορία να ψέξουμε (θέλουμε) για τον κατατρεγμό μας και ιδιαίτερα 33 χριστιανών, κατεξοχήν πολύτεκνων, από το δεσπότη Ιγνάτιο, που επιδιώκει την κατάσχεση των σπιτιών τους, αν δεν του καταβάλουν 20 χιλιάδες ευρώ ο καθένας. Σιωπηλοί και κρατώντας πανό με τα συνθήματα: "Ο Δεσπότης Λάρισας πετάει στο δρόμο 16 πολύτεκνες οικογένειες", "33 χριστιανοί Λαρισαίοι χάνουν τα σπίτια τους, τα οποία κατάσχει ο δεσπότης Ιγνάτιος" θα συνεχίσουμε να διαμαρτυρόμαστε βροντοφωνάζοντας: ΟΧΙ πλέον στον οποιοδήποτε φασισμό και προπαντός τον επιβαλλόμενο από εκκλησιαστικούς παράγοντες, που όφειλαν να διακονούν τη σωτηρία των πιστών και όχι τον κολασμό τους.

Ας αναγνωρίζουν όλοι τους, ότι οι Λαρισαίοι χριστιανοί αγωνίζονται για την αλήθεια και το δίκαιο, γι΄ αυτό και ο Θεός θα δώσει την πρέπουσα λύση.

ΟΛΑ ΣΤΟ ΦΩΣ – ΟΛΑ ΣΤΟ ΣΚΟΤΟΣ

Η Αρχιεπισκοπή Αθηνών στις αρχές Μαρτίου και στο πλαίσιο της διαφάνειας – ΟΛΑ ΣΤΟ ΦΩΣ – ανήρτησε στο διαδίκτυο τον προϋπολογισμό του έτους 2011. Αυτό έκαναν και πολλές Μητροπόλεις.

Στις 21/10/11 νέα ανάρτηση στο διαδίκτυο μας πληροφορούσε για την υλοποίηση του προϋπολογισμού τ.έ. και για το οκτάμηνο Ιανουαρίου-Αυγούστου, βάσει την τηρούμενων λογιστικών βιβλίων.

Στη Μητρόπολη Λάρισας, αντίθετα, δεκαπέντε χρόνια τώρα δεν είδαμε κανέναν προϋπολογισμό-απολογισμό. Μήπως αυτό εντάσσεται στο πλαίσιο – ΟΛΑ ΣΤΟ ΣΚΟΤΟΣ;

ΠΟΙΟΣ ΤΑ ΛΕΕΙ; ΤΙ ΣΥΜΠΤΩΣΗ!!

«Οι κόποι του λαού πιάνουν τόπο»
(Δήλωση Γ. Παπανδρέου, Πρωθυπουργού 16/8/11)
«Τα χρήματα του λαού πιάνουν τόπο»
(Δήλωση δεσπότη Λάρισας Ιγνάτιου 27/6/06)
Τί σύμπτωση!!
Εσείς τί λέτε, πιάνουν τόπο ή πέφτουν σε βαρέλι χωρίς πάτο;

ΔΙΑΒΑΣΤΕ **ΤΟΝ «ΑΓΩΝΑ» ΚΑΙ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ: «ΑΓΩΝΑΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ» www.agonasax.blogspot.com**

ΑΠΟΡΘΗΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟ

Η υπουργός δια βίου μάθησης – Παιδείας – Άννα Διαμαντοπούλου, εν μέσω κρίσης και δραματικών περικοπών, ξόδεψε σε μία νύχτα 61.536 ευρώ, για να μετατρέψει το υπουργείο της σε απόρθητο φρούριο. Όπως καταγγέλθηκε στη βουλή, ξόδεψε 14.740,00 ευρώ (χωρίς το Φ.Π.Α.) για την αγορά και τοποθέτηση δύο συρόμενων θυρών για την κεντρική είσοδο και ακόμη 28.000,00 ευρώ (χωρίς το Φ.Π.Α.) για την προσθήκη κιγκλιδωμάτων ύψους 1,50 μ. στην ήδη υπάρχουσα και συνολικού μήκους 150 μέτρων.

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΕΣΠΟΤΑΔΕΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ;

Έχουν φθάσει στην εφημερίδα μας πολλές διαμαρτυρίες για το θεσσαλικό κανάλι, το οποίο, σχεδόν κάθε βράδυ, στην εκπομπή «Μεταφυσικά και ανεξήγητα» παρουσιάζει στο πάνελ 2-3 άτομα που ασχολούνται με τη χαρτομαντεία κ.α. Σ' αυτήν τηλεφωνούν «ανυποψίαστοι» άνθρωποι ζητώντας πληροφορίες για το μέλλον τους όσον αφορά τις ερωτικές τους σχέσεις, τα διαζύγια, και άλλα πολλά που δεν δικαιολογούν την χριστιανική τους ιδιότητα.

Το ανεπίτρεπτο και εξοργιστικό στο όλο θέμα είναι, ότι «λανσάρουν» προς πώληση την εικόνα του αγίου Κυπριανού λέγοντας: «Εάν την βάλετε στο σπίτι σας θα απαλλαχτείτε από μάγια, κακοτυχίες, γλωσσοφαγιές, διάλυση του γάμου σας...».

Κι ο κόσμος ρωτάει:

Πού βρίσκονται οι «άγιοι» ποιμένες να προστατέψουν τα ποίμνιά τους;

Γιατί κοιμούνται ρέγχοντας και ονειροπολώντας φιέστες, επιδείξεις, παρελάσεις,

συλλείτουργα, συνεστιάσεις εν μέσω κοσμικών «επισήμων» την ώρα που χριστέμποροι εκμεταλλευόμενοι την εγκληματική τους απραξία πλανούν τους αδαείς και ακατήχητους χριστιανούς, βυθίζοντάς τους στη σύγχυση και την αμφιβολία;

Γιατί δεν χρησιμοποιούν τη γνωριμία και δύναμη των ισχυρών «φίλων» τους, μια και οι ίδιοι αδυνατούν να προσφέρουν το ελάχιστο;

Ουαί υμίν...

Λαμπαδάριος